Stuk **334** (2004-2005) – Nr. 1

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

20 mei 2005

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2005

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van decreet	21
Advies van de Raad van State	47
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	61
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen	65
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad	71
Ontwerp van decreet	75

MEMORIE VAN TOELICHTING

Dames en Heren,

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

HOOFDSTUK II

Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven

Artikel 2

Met haar brief van 2 juni 2004 (N14-2.277.839 B1) over de rekeningen van het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU) over het jaar 2002 merkte het Rekenhof in punt 2 op dat het oprichtingsdecreet niet duidelijk bepaalt of het gebeurlijk saldo enkel slaat op het financiële saldo of eventueel ook het saldo aan vastleggingskredieten wordt bedoeld.

Op dit ogenblik geldende tekst:

3° "het gebeurlijk saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds;"

HOOFDSTUK III

ALESH

Artikel 3

Deze samenwerkingsovereenkomst moet conform artikel 92 bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bij decreet instemming verkrijgen.

HOOFDSTUK IV

Vlaams Investeringsfonds

Artikel 4

Bij de initiële begroting 2005 werden de kredieten voor rente en kapitaal op het investeringsfonds geschrapt (B.A.'s 53.1 21.02 en 53.1 63.01). Bedoeling is om voortaan de rente te betalen via B.A. 24.4 21.01 en het kapitaal via titel 3. Hiervoor dient de schuld wel gekwalificeerd te worden als directe schuld. Vandaar deze decreetsbepaling.

HOOFDSTUK V

Vlaams Infrastructuurfonds

Artikel 5

De Vlaamse Regering besliste in '89 om een aantal gewestterreinen gelegen te Grimbergen – Vilvoorde – Zemst (totale opp. circa 60 ha) als multifunctionele transport- en distributiezone, "businesspark Cargovil" genaamd, uit te bouwen.

Voor de financiering van de ontwikkeling van Cargovil werd er een begrotingsfonds opgericht: het Cargovilfonds (24.10.76.03 middelen – 24.10.70.91 uitgaven), opgericht bij artikel 19, §2, tweede lid (ontvangsten), en §3, tweede lid (uitgaven), van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, laatst gewijzigd bij programmadecreet '02.

Het Cargovilfonds is een afgezonderd subfonds binnen het grotere "Fonds Onroerende goederen".

Middelen van het Cargovilfonds zijn alle ontvangsten m.b.t. beheer en beschikking van gronden op de Cargovilzone. Uitgaven die door het Cargovilfonds gedragen worden zijn alle werkzaamheden nodig voor het beheer en geschiktmaking van Cargovilfonds (met inbegrip van aankoop van gronden).

Het Cargovilproject loopt momenteel ten einde. Het is daarom aangewezen om dit fonds niet meer afzonderlijk te laten bestaan en alle rechten en verplichtingen over te dragen naar het Vlaams Infrastructuurfonds.

§1. Bij §1 wordt de toewijzing van alle ontvangsten m.b.t. het zgn " Cargovilproject " aan het Fonds Onroerende Goederen opgeheven.

§2. Bij §2 worden de rechten en verplichtingen mbt dit Cargovilfonds overgeheveld naar de DAB VIF.

HOOFDSTUK VI

OVAM

Artikel 6

Bij de OVAM werden met het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juli 1985 houdende de oprichting van financiële fondsen een Investeringsfonds en een Fonds ambtshalve verwijdering opgericht. Deze fondsen waren respectievelijk bestemd voor de financiering van statutaire investeringsuitgaven in uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en van de prefinanciering van uitgaven inzake ambtshalve verwijdering van afvalstoffen en de ambtshalve sanering van stortterreinen.

Omdat het Investeringsfonds feitelijk een slapend fonds is geworden en het Fonds ambtshalve verwijdering dient geactualiseerd te worden, wordt voorgesteld om deze twee fondsen op te heffen en te vervangen door het Bodembeschermingsfonds dat zowel de mogelijke ontvangsten als uitgaven afstemt op de geëvolueerde realiteit.

Argumenten voor de oprichting van het BBF:

- De groepering van diverse uiteenlopende ontvangsten en uitgaven die beleidsmatig samenhoren (bv. ambtshalve en gesubsidieerde saneringen; dotaties vanuit MINA en dotaties vanuit FFEU).

- Het fonds moet de overdracht van saldi in VK en OK mogelijk maken (een rollend fonds creëren).

- De zichtbaarheid verhogen van de saneringsinspanningen van de Vlaamse Gemeenschap.

Voor de creatie van een rollend fonds met een meerjarenplan werd ook gepleit door het Rekenhof in haar verslag van 13.1.98 betreffende het onderzoeken naar de administratieve budgettaire en financieringsproblemen rond het bodemsaneringsdecreet. Zo schrijft het Rekenhof dat het Fonds met een jaardotatie zou kunnen gefinancierd worden zodat geen kredieten zouden verloren gaan ingevolgde het aanslepen van de administratieve procedures en dat aldus voor een grotere samenhang tussen de goedgekeurde prioriteitenlijst en het budgettaire luik kan gezorgd worden.

Wettelijke basis

Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 van 19 december 2003 (hoofdstuk XIV, artikel 17-20).

Beperkte toelichting:

Artikel 17: Bij de OVAM wordt een BBF opgericht. Het fonds wordt opgericht als een fonds voor de aanleg van reserves en provisies in de zin van artikel 7 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Artikel 18: Geeft de mogelijke inkomstenbronnen aan: dotaties van de algemene uitgaven begroting, dotaties uit het MINA-fonds, teruggevorderde en gerecupereerde uitgaven voor ambtshalve werken en vrijwillige werken, …

Artikel 19: Geeft aan waarvoor de middelen kunnen worden aangewend. Voor de financiering van: de sanering van terreinen met inbegrip van de verwerving ervan,…Het Vlaams Parlement bepaalt elk jaar via het decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap het bedrag aan vastleggingskredieten en ordonnanceringskredieten die voor het fonds in de begroting worden ingeschreven en de aard van de uitgaven.

Artikel. 20: Het investeringsfonds (IFO) en het Fonds ambtshalve verwijdering (FAVO), beide in het verleden ingesteld bij de OVAM, worden opgeheven. Het per 31.12.2003 beschikbaar saldo wordt overgedragen naar het Bodembeschermingsfonds.

IFO en FAVO

Deze fondsen werden in 1985 bij de OVAM ingesteld. De bewegingen op bovenvermelde fondsen werden in het verleden geregistreerd via de OVAM begroting. De saldi werden extra comptabel bijgehouden. Voor beide fondsen werd geen aparte begroting opgesteld.

Het kassaldo van het investeringsfonds op 31.12.03 bedroeg: 15.108.534,45 EUR.

Het begrotingssaldo van het FAVO op 31.12.03 bedroeg: 131.612.938,52 EUR. Dit bedrag is niet in kas! Elk jaar werd het FAVO-saldo verhoogd

met het bedrag dat aan ambtshalve uitgaven werd uitgegeven en die worden teruggevorderd. Bovenvermeld saldo geeft voornamelijk weer wat OVAM kan ontvangen indien iedereen waarvoor de OVAM ambtshalve heeft opgetreden, de gedane uitgaven zou terugbetalen. In de periode 1999-2004 werd een bedrag van afgerond 500 kEUR effectief teruggevorderd. Tevens werd een bedrag ontvangen van 3.751.552,60 euro in het kader van de vereffening van Carcoke. Met dit decreet worden deze bedragen aangewend voor ambtshalve uitgaven in 2005 en 2006.

Van het IFO saldo werd reeds 13.600 kEUR aangewend voor projecten in 2004 (vastleggingen). Het resterende bedrag kan in 2005 en 2006 worden aangewend.

HOOFDSTUK VII

Aslastendecreet

Artikel 7

Er wordt een nieuw artikel ingevoegd aan het begin van hoofdstuk XIV. Hierin zitten een aantal definities vervat waardoor de leesbaarheid van de verdere tekst verbeterd wordt.

Artikel 8

1° De strafbaarstelling wordt aangepast ten opzichte van de vorige versie van het decreet zodat voortaan enkel overladingen per as strafbaar gesteld worden. Hiervoor wordt niet langer expliciet verwezen naar de federale technische eisen. Er wordt wel nog verwezen naar de bij goedkeuring vastgesteld maximum massa van de assen. Een overlading van minder dan 5% op een as wordt getolereerd. Er kan pas een proces-verbaal worden opgesteld wanneer minstens één as meer dan 5% overladen is. Uiteraard wordt rekening gehouden met de massa na correctie (i.e. na aftrek van de technische tolerantie van het meettoestel).

   Een overlading op het totaal is enkel nog strafbaar als inbreuk op de federale technische eisen.

   Schade aan het wegdek wordt immers hoofdzakelijk veroorzaakt wanneer een as zwaarder geladen is dan wettelijk voorzien. Wetenschappelijke studies hebben dit reeds herhaaldelijk aangetoond.

   Schade hoeft echter niet per se te bestaan uitzichtbare schade zoals putten en scheuren en spoorvorming. Dit zijn slechts enkele van de meest voorkomende uiterlijke verschijningsvormen van de schade zoals bedoeld in dit artikel, de werkelijke schade manifesteert zich veeleer in een vermindering van de levensduur van de weg. Bij de aanleg van wegen wordt immers rekening gehouden met een bepaald aantal belastingen dat het wegdek moet kunnen trotseren tijdens haar levensduur. Elke abnormale belasting zorgt er dus voor dat het wegdek vlugger aan het eind van haar levensduur is en aldus vlugger moet vervangen worden. Dit brengt kosten en verkeersellende met zich mee. De (bijkomende) schade stijgt evenredig met de vierde macht van de aslast.

2° en 3° zijn technische aanpassingen om de tekst te laten kloppen.

Artikel 9

Dit artikel voorziet in een wijziging van artikel 57. In dit artikel worden de straffen bepaald voor een inbreuk op het verbod bepaald in het vorige artikel.

Zware assen berokkenen meer normale schade of slijtage dan lichtere assen. Een overlading op een zware as berokkent dan ook veel meer absolute schade dan een zelfde relatieve overlading op een lichtere as. Voorheen werd hiermee geen rekening gehouden. Dit had voor gevolg dat een overlading van 10% op een lichte aanhangwagen dezelfde boete kreeg als een overlading van 10% op een zware truck, terwijl de werkelijk berokkende schade door de aanhangwagen enkele duizenden keren lager ligt dan die door de truck.

Het spreekt voor zich dat de beide personen overtreders dan ook niet langer op dezelfde wijze kunnen gestraft worden. De grootte van de straf hangt af van de mate waarin de gedraging laakbaar wordt geacht. Vanzelfsprekend is het toebrengen van zware schade laakbaarder dan het toebrengen van lichte schade. De strafmaat dient dan ook in die zin aangepast te worden.

Omdat het in de praktijk quasi onmogelijk is om geval per geval de exacte berokkende schade te berekenen wordt geopteerd voor een systeem waarbij de boete bepaald wordt aan de hand van het absoluut overgewicht ten opzichte van de maximaal toegelaten massa van de as. Hierdoor krijgt men een boeteschaal die veel beter in overeenstemming is met de werkelijk berokkende schade.

De vorige versie van het decreet voorzag in vier boeteschalen, met € 100, € 300, € 500 en € 750 als respectieve minimumboetes. Vooral de overgang tussen € 100 en € 300 werd dikwijls als een vrij grote stap beschouwd. Daarom wordt tussen de € 100 en de € 300 een nieuwe schaal van € 200 gevoegd zodat de 'kleinere' overtredingen iets minder zwaar gestraft worden. Ook werd voorzien in een bijkomende categorie voor kleine overtredingen waarop een boete van € 50 gekleefd wordt.

Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, wordt toepasselijk gemaakt op de inbreuken op artikel 56.

Artikel 10

De solidariteitsbijdrage wordt aangepast aan de nieuwe strafmaat.

De burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de onderneming (werkgever) wordt duidelijker bepaald, zodat er geen misverstanden kunnen ontstaan omtrent de juiste draagwijdte ervan.

Artikel 11

Dit artikel zorgt voor meer duidelijkheid in de layout van het decreet door titels te geven aan de verschillende afdelingen van het hoofdstuk.

Artikel 12

Dit artikel zorgt voor meer duidelijkheid in de layout van het decreet door titels te geven aan de verschillende afdelingen van het hoofdstuk.

Artikel 13

2° Aan §2 wordt een tweede en een derde lid toegevoegd waardoor de wegeninspecteur-controleur en de Vlaamse Regering de mogelijkheid wordt geboden om bij de bepaling van de administratieve geldboete rekening te houden met de aanwezigheid van eventuele verzachtende omstandigheden of recidive. De wijziging is geïnspireerd op de wijzigingen aangebracht aan de wet van 30 juni 1971 in gevolge de uitspraken van het Arbitragehof in de zaken 40/97 en 45/97. Het Hof oordeelde hierin dat het onverenigbaar is met de Grondwet dat in een strafprocedure rekening kan gehouden worden met verzachtende omstandigheden en in een administratieve procedure niet. Vermits in artikel 57, §2, nu expliciet artikel 85 Sw. toepasbaar gemaakt wordt, moet de mogelijkheid om rekening te houden met verzachtende omstandigheden ook administratief bestaan.

De verzachtende omstandigheden dienen evenwel restrictief te worden toegepast. De ratio legis is niet de zware boetes systematisch te verlagen onder het wettelijk minimum. Enkel wanneer hiervoor gegronde redenen zijn kan dit gebeuren. Hier kan verwezen worden naar de toepassing van verzachtende omstandigheden door de strafrechter.

8° De onderneming wordt burgerrechterlijk aansprakelijk gesteld voor de betaling van de administratieve geldboete opgelegd aan de personen voor wie ze overeenkomstig artikel 1384 B.W. aansprakelijk is. Een dergelijke regeling is toegestaan indien een wetsbepaling daarin uitdrukkelijk voorziet (Arbitragehof, nr. 70/2000, 14 juni 2000). De maatregel heeft tot doel de invordering van de geldboetes te vergemakkelijken.

9° In §6 wordt voortaan de onmiddellijke inning van de administratieve geldboete behandeld.
Het onderscheid tussen overtreders met en zonder een woonplaats of vaste verblijfplaats in België wordt gemaakt. Bij de eerste categorie is de onmiddellijke inning facultatief en bij de tweede verplicht.

De verplichting tot in consignatie geven van een bijkomende som bestemd om de eventuele geldboete en solidariteitsbijdrage te dekken wordt vanuit het artikel dat de procedure voor niet-ingezetenen regelt overgebracht naar dit artikel. Het is logischer dat alle bepalingen in verband met onmiddellijke inning te samen staan.

Dit verschil in behandeling lijkt op het eerste zicht in strijd te zijn met artikel 12 EG daar dit een onrechtstreekse discriminatie op basis van nationaliteit uitmaakt. Het Hof van Justitie heeft echter bepaald dat bij gebrek aan een instrument dat de tenuitvoerlegging van strafrechterlijke beslissingen onder de lidstaten waarborgt, kan een lidstaat niet-ingezetenen opleggen een bepaalde som in consignatie te geven om te vermijden dat deze laatste zich aan de tenuitvoerlegging van een eventuele strafrechterlijke boete zou kunnen onttrekken door eenvoudigweg een onmiddellijke heffing te weigeren[1]. Een dergelijk instrument is vooralsnog niet beschikbaar en de ongelijke behandeling tussen ingezetenen en niet-ingezetenen is dus op grond van het arrest Pastoors gerechtvaardigd omdat er een gerede kans bestaat dat de tenuitvoerlegging van een veroordeling van een niet-ingezetenen aanzienlijk moeilijker en duurder, zo niet onmogelijk is.

Momenteel is men binnen de Europese Unie volop bezig met het opstellen van een juridisch instrument, op grond van artikel 34, lid EU, met als doel wederzijdse bijstand bij de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake verkeersovertredingen te vereenvoudigen. Er zou bovendien voorzien worden in een instrument dat de lidstaten mogelijk maakt om in een andere lidstaat definitief opgelegde boetes te incasseren

De Commissie heeft reeds laten uitschijnen dat het in de lijn der verwachtingen ligt dat eens deze instrumenten van kracht zijn, zij een afdoende regeling zullen vormen voor de tenuitvoerlegging van boetes in het buitenland, waardoor de lidstaten kunnen afzien van bijzondere maatregelen tegen niet-ingezetenen om betaling van boetes te waarborgen. Met andere woorden zal een verschillende behandeling wat betreft boetes tussen ingezetenen en niet-ingezetenen in de toekomst volledig uit den boze zijn.

Eens een dergelijk instrument dan ook van kracht is moet het decreet in die zin aangepast worden. Dit kan vrij eenvoudig gebeuren door telkens het woord “België” te vervangen door “Europese Unie”.

10° Er wordt een §7 toegevoegd waarin de regeling in verband met het in beslag nemen van voertuigen wanneer niet onmiddellijk betaald kan worden, wordt geregeld. Deze regeling stond oorspronkelijk in het artikel dat de procedure voor niet ingezetenen regelt, maar het is logischer van ze vlak na de andere bepalingen in verband met onmiddellijke inning te zetten.

Artikel 14

Er wordt een nieuw artikel 59bis ingevoegd. Ook dit artikel is een gevolg van de wijzigingen aan de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten. Deze wijziging was een gevolg van het arrest van het Arbitragehof van 16 juli 2004 (nr. 105/2004).

De wegeninspecteur-controleur en de Vlaamse Regering worden de mogelijkheid geboden om een geheel of een gedeeltelijk uitstel van de tenuitvoerlegging van de betaling van de administratieve geldboete toe te kennen.
Naast de mogelijkheid om rekening te houden met verzachtende omstandigheden is dit de tweede nieuwigheid die voorzien is zodat niet steeds het volledige bedrag van de administratieve geldboete dient opgelegd te worden wanneer de wegeninspecteur-controleur of de Vlaamse Regering het bedrag hiervan ongepast vinden, doch het misdrijf voldoende bewezen achten zodat compleet weg schelden van de administratieve geldboete een verkeerd signaal zou zijn.

Het artikel regelt de voorwaarden waaronder het uitstel kan toegestaan worden, evenals de modaliteiten ervan.

Artikel 15

Dit artikel zorgt voor meer duidelijkheid in de layout van het decreet door titels te geven aan de verschillende afdelingen van het hoofdstuk.

---

[1] H.v.J. 23 januari 1997, C-29/95, Eckehard Pastoors en Trans-Cap GmbH/Belgische Staat, *Jur.* 1997, I-285, §22

Artikel 16

Overeenkomstig de vorige versie van dit artikel werd elke overtreder automatisch uitgenodigd voor een hoorzitting. Het decreet voorzag dat de uitnodiging reeds onmiddellijk datum en uur vermeldde. De overtreder moest dan zijn aanwezigheid binnen de 15 dagen na ontvangst van de uitnodiging bevestigen.

Ongeveer 60% van de uitgenodigde overtreders bevestigde niet. Ze betwisten dus de inbreuk en het bedrag van de administratieve geldboete niet.

Dit had voor gevolg dat op de dag van de hoorzittingen vaak gaten vallen in het tijdsschema daar een groot deel van de overtreders niet kwam opdagen.

§1 van de nieuwe regeling voorziet dat de wegeninspecteur-controleur, binnen de 90 dagen na ontvangst van de beslissing van de procureur des Konings om niet te vervolgen, de overtreder en de burgerrechterlijk aansprakelijke zijn beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete kenbaar maakt.

De wegeninspecteur-controleur is niet verplicht om een administratieve geldboete op te leggen. Hij kan evenzeer beslissen dit niet te doen. Deze beslissing zal door de wegeninspecteur-controleur gemaakt worden op basis van de stukken aanwezig in het dossier, waaronder het proces-verbaal.

Wanneer hij nalaat om dit binnen de 90 dagen te doen, vervalt de mogelijkheid. Op die manier wordt verhinderd dat de burger in de onzekerheid blijft wat betreft het al dan niet "vervolgd" worden voor zijn misdrijf.

Betekening van deze beslissing doet de strafvordering vervallen.

Omdat de overtreder het recht moet krijgen om zich in een procedure op tegenspraak te verdedigen voorziet §2 in de mogelijkheid om binnen de 30 dagen na ontvangst van de beslissing verzet aan te tekenen tegen de beslissing van de wegeninspecteur-controleur om hem een administratieve geldboete op te leggen. Zowel de overtreder als de onderneming kan verzet aantekenen tegen het opleggen van een administratieve geldboete.

Deze werkwijze valt te vergelijken met die waarbij iedereen automatisch werd uitgenodigd op een hoorzitting en zijn aanwezigheid moest bevestigen. Bij gebrek aan een tijdige bevestiging werd ook afstand gedaan van het recht om gehoord te worden. Het valt te verwachten dat het percentage overtreders dat verzet aantekent vergelijkbaar zal zijn met het percentage overtreders dat zijn aanwezigheid op de hoorzitting bevestigde. Voor de overtreder zal er praktisch geen verschil zijn met de oude regeling. De administratie daarentegen zal de hoorzittingen efficiënter kunnen plannen, daar de leemtes in de planning, ten gevolge van mensen die niet aanwezig zijn, zullen wegvallen of minstens gevoelig verminderen.

Verzet aantekenen kan, om bewijsredenen, enkel schriftelijk gebeuren. Gezien de huidige stand van de technologie staat niets het aantekenen van verzet via fax of e-mail in de weg.

Om geldig verzet aan te tekenen moet aan de volgende voorwaarden zijn voldaan:

– het verzet wordt ingesteld door de overtreder of de onderneming;

– het verzet moet schriftelijk aangetekend worden;

– het verzet moet binnen de 30 dagen na ontvangst van de beslissing aangetekend worden. Wanneer de overtreder of de onderneming wenst gebruik te maken van een andere wijze van beroep aantekenen dan het aangetekend schrijven tegen ontvangstbewijs, rust de bewijslast in verband met de juiste datum van beroep aantekenen, in geval van twijfel, op de verzoekende partij.

Bij gebrek aan tijdig verzet wordt de administratieve geldboete geacht definitief en onherroepelijk te zijn opgelegd. De overtreder of de burgerrechterlijk aansprakelijke onderneming is dan verplicht om binnen de 30 dagen na ontvangst van de uitnodiging over te gaan tot betaling.

Wanneer wel tijdig verzet werd aangetekend moet de wegeninspecteur-controleur de overtreder en de burgerrechterlijk aansprakelijke onderneming uitnodigen op een hoorzitting. De zaak wordt volledig opnieuw bekeken nadat alle betrokken partijen, overtreder en onderneming, gehoord zijn.

De eventuele administratieve geldboete moet dan uiteraard pas betaald worden na het ontvangen van de beslissing.

Deze uitnodiging bevat plaats, dag en uur van de hoorzitting. De hoorzitting mag ten vroegste 30 dagen na datum van verzending van de uitnodiging plaatshebben. De uitnodiging bevat de vermelding dat het dossier kan worden ingekeken en/of een afschrift ervan worden verkregen. Onder de vorige regelgeving werd de mogelijkheid van een afschrift niet voorzien. De overtreder had dan enkel de mogelijkheid om het dossier ter plaatse in te kijken.

Om te vermijden dat iedereen automatisch en zonder specifieke reden een afschrift vraagt wordt een vergoeding vast gelegd die overeenkomt met de kostprijs.

Verder worden de rechtsbeschermende maatregelen in het kader van de hoorzitting die reeds voorzien waren gewoon over genomen.

De wegeninspecteur-controleur neemt de zaak onmiddellijk na de hoorzitting in beraad en laat zijn beslissing binnen de 30 dagen weten aan de overtreder. Om de rechtszekerheid van de overtreders te bevorderen vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend wanneer de beslissing niet tijdig kenbaar gemaakt is. De druk die op de overtreder gezet wordt om tijdig verzet aan te tekenen wordt insgelijks op de administratie gelegd bij het nemen van een beslissing.

Tegen de beslissing van de wegeninspecteur-controleur staat een beroep bij de Vlaamse Regering open. Naast de overtreder kan ook de burgerrechterlijk aansprakelijke onderneming beroep aantekenen tegen de beslissing. Het beroep werkt schorsend. De procedure voor het beroep wordt geregeld in §3.

Om beroep aan te tekenen moet aan de volgende voorwaarden voldaan zijn:

– het beroep wordt ingesteld door de overtreder of de onderneming;

– het beroep moet schriftelijk aangetekend worden;

– het beroep moet binnen de 30 dagen na ontvangst van de beslissing aangetekend worden. Wanneer de overtreder of de onderneming wenst gebruik te maken van een andere wijze van beroep aantekenen dan het aangetekend schrijven tegen ontvangstbewijs, rust de bewijslast in verband met de juiste datum van beroep aantekenen, in geval van twijfel, op de verzoekende partij;

– het beroep wordt ingesteld bij de Vlaamse Regering.

Wanneer de Vlaamse Regering nalaat om binnen een termijn van vier maanden na het aantekenen van beroep een beslissing te vellen vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

De Vlaamse Regering kan ambtenaren aanstellen die de hoorzittingen in beroep leiden en de administratieve geldboete opleggen. Ze hebben een hogere rang dan de wegeninspecteur-controleur.

De Vlaamse Regering kan een vergoeding voor de dossierskosten instellen. Het beroep is slechts ontvankelijk nadat het bewijs van betaling werd geleverd. Dit bewijs van betaling kan ten laatste geleverd worden op de hoorzitting. De vergoeding zal steeds worden terugbetaald als de administratieve geldboete na het beroep komt te vervallen.

Wanneer verzet werd aangetekend tegen de in §1 bedoelde beslissing wegeninspecteur-controleur moet de eventueel opgelegde administratieve geldboete binnen de 30 dagen na ontvangst van de administratieve beslissing na hoorzitting, betaald worden. Deze termijn valt in eerste aanleg samen met de termijn om in beroep te gaan. Op die manier wordt hopelijk vermeden dat én de boete betaald wordt én in beroep wordt gegaan.

De betaling van de administratieve geldboete moet steeds pas gebeuren wanneer de administratieve geldboete definitief vast ligt en hiertegen geen rechtsmiddelen (behoudens beroep bij de Raad van State) meer open staan.

Een betaling van de administratieve geldboete in schijven kan toegestaan worden.

Wanneer de overtreder of de onderneming in gebreke blijft met de administratieve geldboete te betalen kan deze bij dwangbevel ingevorderd worden. In eerste instantie zal steeds de burgerrechterlijk aansprakelijke onderneming aangesproken worden tot betaling.

Artikel 17

Dit artikel zorgt voor meer duidelijkheid in de layout van het decreet door titels te geven aan de verschillende afdelingen van het hoofdstuk.

Artikel 18

In de vorige versie van het decreet werd een onderscheid gemaakt tussen de vrijgave ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds van geconsigneerde administratieve geldboete van overtreders die een woonplaatskeuze gemaakt hadden in België en deze die dat niet gedaan hadden. Deze woonplaatskeuze diende te gebeuren binnen de 60 dagen vanaf de vaststelling van de overtreding. Zij die verzuimd hadden een woonplaatskeuze te maken verloren het recht om gehoord te worden.

Elke overtreder die woonplaatskeuze gedaan had werd vervolgens automatisch uitgenodigd voor een hoorzitting. Het decreet voorzag dat de uitnodiging reeds onmiddellijk datum en uur vermelde. De overtreder moest dan zijn aanwezigheid binnen de 30 dagen na ontvangst van de uitnodiging bevestigen.

Ongeveer 80% van de uitgenodigde "buitenlandse" overtreders bevestigde niet. Dit had voor gevolg dat op de dag van de hoorzittingen vaak gaten vallen in het tijdsschema daar een groot deel van de overtreders niet kwam opdagen.

§1 van de nieuwe regeling voorziet dat de wegeninspecteur-controleur, binnen de 90 dagen na ontvangst van de beslissing van de procureur des Konings om niet te vervolgen, de overtreder zijn beslissing tot vrijgave van de geconsigneerde administratieve geldboete ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds kenbaar maakt. De bijkomende som, bedoeld om de gerechtskosten en de solidariteitsbijdrage te dekken, wordt teruggegeven. Deze teruggave kan gebeuren van zodra de beslissing tot vrijgave betekend is aan de overtreder.

De wegeninspecteur-controleur is niet verplicht om de geconsigneerde administratieve geldboete vrij te geven ten bate van het fonds. Hij kan evenzeer beslissen dit niet te doen. Deze beslissing zal door de wegeninspecteur-controleur gemaakt worden op basis van de stukken aanwezig in het dossier, waaronder het proces-verbaal.

Wanneer hij nalaat om dit binnen de 90 dagen te doen, vervalt de mogelijkheid. Op die manier wordt verhinderd dat de burger in de onzekerheid blijft wat betreft het al dan niet "vervolgd" worden voor zijn misdrijf. In dit geval wordt de geconsigneerde administratieve geldboete samen met de bijkomende som onverwijld teruggestort.

Betekening van deze beslissing doet tevens de strafvordering vervallen.Omdat de overtreder het recht moet krijgen om zich in een procedure op tegenspraak te verdedigen voorziet §2 in de mogelijkheid om binnen de 60 dagen na ontvangst van de kennisgeving van de beslissing tot vrijgave verzet aan te tekenen tegen de beslissing van de wegeninspecteur-controleur om hem de administratieve geldboete vrij te geven ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds.

Zowel de overtreder als de onderneming kan verzet aantekenen tegen de vrijgave van de administratieve geldboete ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds.

De termijn om verzet aan te tekenen is dubbel zo lang als deze bij ingezetenen om de niet-ingezetenen de tijd te laten om eventuele vertalingen van de kennisgeving te laten maken.

Om praktische overwegingen dient de overtreder en/of de ondernemingwerkgever op het ogenblik van aantekenen van verzet voor het verdere verloop van de procedure woonplaatskeuze te doen in België. Verdere correspondentie steeds naar het buitenland richten zou voor de administratie teveel bijkomende kosten met zich meebrengen. Tevens bestaat het gevaar dat niet alles tijdig de overtreder bereikt. Bij gebrek aan woonplaatskeuze in België wordt afstand gedaan van het recht op gehoord te worden of in beroep te gaan.

Verzet aantekenen kan, om bewijsredenen, enkel schriftelijk gebeuren. Gezien de huidige stand van de technologie staat niets het aantekenen van verzet via fax of e-mail in de weg.

Om geldig verzet aan te tekenen moet aan de volgende voorwaarden zijn voldaan:

– het verzet wordt ingesteld door de overtreder of de onderneming;

– het verzet moet schriftelijk aangetekend worden;

– het beroep moet binnen de 30 dagen na ontvangst van de beslissing aangetekend worden. Wanneer de overtreder of de onderneming wenst gebruik te maken van een andere wijze van beroep aantekenen dan het aangetekend schrijven tegen ontvangstbewijs, rust de bewijslast in verband met de juiste datum van beroep aantekenen, in geval van twijfel, op de verzoekende partij.

Het verzet moet binnen de 30 dagen na ontvangst van de beslissing aangetekend worden. Wanneer de overtreder of de onderneming wenst gebruik te maken van een andere wijze van beroep aantekenen dan het aangetekend schrijven tegen ontvangstbewijs, rust de bewijslast in verband met de juiste datum van beroep aantekenen, in geval van twijfel, op de verzoekende partij.

Bij gebrek aan tijdig verzet wordt de administratieve geldboete geacht definitief en onherroepelijk te zijn opgelegd. De overtreder of de burgerrechterlijk aansprakelijke onderneming is dan verplicht om binnen de 30 dagen na ontvangst van de uitnodiging over te gaan tot betaling.

Wanneer wel tijdig verzet werd aangetekend moet de wegeninspecteur-controleur de overtreder en de burgerrechterlijk aansprakelijke onderneming uitnodigen op een hoorzitting. De zaak wordt volledig opnieuw bekeken nadat alle betrokken partijen, overtreder en onderneming, gehoord zijn.

Deze uitnodiging bevat plaats, dag en uur van de hoorzitting. De hoorzitting mag ten vroegste 60 dagen na datum van verzending van de uitnodiging plaatshebben. Ook deze termijn is verdubbeld ten opzichte van die voor ingezetenen omdat wordt aangenomen dat niet-ingezetenen meer tijd nodig hebben om hun verdediging voor te bereiden en eventueel hun dossier moeten laten vertalen. De uitnodiging bevat de vermelding dat het dossier kan worden ingekeken en/of een afschrift ervan worden verkregen. Onder de vorige regelgeving werd de mogelijkheid van een afschrift niet voorzien. De overtreder had dan enkel de mogelijkheid om het dossier ter plaatse in te kijken. Om te vermijden dat iedereen automatisch en zonder specifieke reden een afschrift vraagt wordt een vergoeding vast gelegd die overeenkomt met de kostprijs.

Verder worden de rechtsbeschermende maatregelen in het kader van de hoorzitting die reeds voorzien waren gewoon over genomen.

De wegeninspecteur-controleur neemt de zaak onmiddellijk na de hoorzitting in beraad en laat zijn beslissing binnen de 30 dagen weten aan de overtreder. Om de rechtszekerheid van de overtreders te bevorderen vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend wanneer de beslissing niet tijdig kenbaar gemaakt is. De druk die op de overtreder gezet wordt om tijdig verzet aan te tekenen wordt insgelijks op de administratie gelegd bij het nemen van een beslissing.

Tegen de beslissing van de wegeninspecteur-controleur staat een beroep bij de Vlaamse Regering open. De procedure voor het beroep wordt geregeld in §3.

Om beroep aan te tekenen moet aan de volgende voorwaarden voldaan zijn:

– het beroep wordt ingesteld door de overtreder of de onderneming;

– het beroep moet schriftelijk aangetekend worden;

– het beroep moet binnen de 30 dagen na ontvangst van de beslissing aangetekend worden. Wanneer de overtreder of de onderneming wenst gebruik te maken van een andere wijze van beroep aantekenen dan het aangetekend schrijven tegen ontvangstbewijs, rust de bewijslast in verband met de juiste datum van beroep aantekenen, in geval van twijfel, op de verzoekende partij;

– het beroep wordt ingesteld bij de Vlaamse Regering.

Wanneer de Vlaamse Regering nalaat om binnen een termijn van vijf maanden na het aantekenen van beroep een beslissing te vellen vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

De Vlaamse Regering kan ambtenaren aanstellen die de hoorzittingen in beroep leiden en de administratieve geldboete opleggen. Ze hebben een hogere rang dan de wegeninspecteur-controleur.

De Vlaamse Regering kan een vergoeding voor de dossierskosten instellen. Het beroep is slechts ont-

vankelijk nadat het bewijs van betaling werd geleverd. Dit bewijs van betaling kan ten laatste geleverd worden op de hoorzitting. De vergoeding zal steeds worden terugbetaald als de administratieve geldboete na het beroep komt te vervallen.

Als de administratieve geldboete definitief wordt opgelegd wordt het bedrag van de geconsigneerde administratieve geldboete vrijgegeven ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds.

Wanneer de administratieve geldboete niet onmiddellijk werd betaald en het voertuig in beslag werd genomen wordt dit verkocht wanneer niet binnen de 60 dagen het bewijs kan worden geleverd dat de administratieve geldboete evenals de bewaringskosten betaald zijn. Het bedrag van de administratieve geldboete en de bewaringskosten wordt afgetrokken van de opbrengst en de overschot wordt teruggestort aan de overtreder.

Als de administratieve geldboete al dan niet stilzwijgend vervalt wordt de geconsigneerde administratieve geldboete teruggestort of in voorkomend geval het in beslag genomen voertuig teruggegeven.

Artikel 19

Dit artikel zorgt voor meer duidelijkheid in de layout van het decreet door titels te geven aan de verschillende afdelingen van het hoofdstuk.

Artikel 20

Artikel 60ter wordt opgeheven. De hierin bevatte bepalingen worden grotendeels overgenomen door andere artikelen.

Artikel 21

Brengt hoofdzakelijk technische wijzigingen aan in de tekst.

Artikel 22

Brengt hoofdzakelijk technische wijzigingen aan in de tekst.

Artikel 23

Brengt hoofdzakelijk technische wijzigingen aan in de tekst.

De onderneming wordt ook gevraagd om binnen de acht dagen na ontvangst van een afschrift van het proces-verbaal te bevestigen dat ze burgerrechterlijk aansprakelijk is voor de overtreder. Uiteraard kan de onderneming ook gemotiveerd uitleggen waarom ze niet aansprakelijk is.

HOOFDSTUK VIII

Oppervlaktewateren

Artikel 24

De wetgeving m.b.t. de heffing op de waterverontreiniging voorziet twee berekeningsmethodes: enerzijds de berekening op basis van meet- en bemonsteringsresultaten en anderzijds de vereenvoudigde methode op basis van omzettingscoëfficiënten. Voor de eerste berekeningswijze wordt voor de bepaling van de vuilvracht uitgegaan van de hoeveelheid geloosd afvalwater gekoppeld aan de concentratie van een aantal verontreinigende stoffen in het afvalwater.

De tweede berekeningsmethode gaat uit van de hoeveelheid gebruikt water (eventueel aangevuld met productiegegevens) en koppelt deze aan sectorspecifieke omzettingscoëfficiënten.

Indien de gegevens om de heffing te laten berekenen op basis van meet- en bemonsteringsresultaten ontbreken, dan wordt de heffing berekend op basis van de vereenvoudigde methode. De wetgeving bevat geen alternatief voor deze werkwijze.

Enkel analyses van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar komen in aanmerking voor de heffingsberekening.

Een bedrijf moet dus in het voorafgaande jaar een keuze maken i.v.m. de toe te passen berekeningsmethode. Een heffingsplichtige die opteert voor een berekening op basis van meet- en bemonsteringsgegevens staat zelf in voor het aanleveren van de benodigde gegevens. Het bedrijf geeft daartoe opdracht aan een erkend laboratorium om een meet- en bemonsteringscampagne uit te voeren. Tien werkdagen vóór de maand waarin bemonsterd wordt, moet deze campagne worden gemeld aan de VMM. Naargelang het bedrag van de laatst vastgestelde heffing, moet deze bemonsteringscampagne lopen over 3 resp. 5 aaneengesloten etmalen van volledige productie. Daarenboven moet deze bemonsteringscampagne worden

uitgevoerd in de maand van grootste bedrijvigheid. Met de maand van de grootste bedrijvigheid wordt bedoeld de maand waarin de hoogste gemiddelde N_1-waarde wordt bekomen.

Dit impliceert dat een meet- en bemonsteringscampagne niet maandoverschrijdend mag zijn.

De VMM heeft de bevoegdheid om de geloosde afvalwaters te bemonsteren bij wijze van controle. De gegevens van de VMM-bemonsteringscampagne kunnen in rekening gebracht worden voor de berekening van de heffing indien het bedrijf zelf een meet- en bemonsteringscampagne heeft laten uitvoeren of indien de gegevens van de VMM-meet- en bemonsteringscampagne leiden tot een hogere heffing dan deze berekend op basis van omzettingscoëfficiënten.

Op die manier wordt voorkomen dat de bedrijven voordeel halen uit de controlemetingen. Anders zou een discriminatie én een financieel voordeel worden gecreëerd ten opzichte van de bedrijven die niet door de VMM bemonsterd zijn.

De toepassing van de berekeningsmethode op basis van meet- en bemonsteringsresultaten is duidelijk gekoppeld aan een reeks strikte voorwaarden.

Het enige alternatief, bij gebrek aan geldige resultaten van het voorafgaande jaar, is dat de heffing berekend wordt op basis van de vereenvoudigde berekeningsmethode. De huidige wet voorziet geen mogelijkheid om de forfaitaire vuilvracht te weerleggen en de werkelijk veroorzaakte verontreiniging alsnog te bewijzen.

Alhoewel de forfaitaire berekeningsmethode een rechtstreekse band heeft met de vervuiling per bedrijfssector kan geen rekening worden gehouden met de bijzonderheden van ieder bedrijf afzonderlijk.

Normaal gezien moet de OC-berekening steeds een hogere heffing geven omdat de forfaitaire formule een ontradende functie heeft. De OC-berekening gaat uit van ongezuiverd afvalwater.

Voor bedrijven die zware inspanningen geleverd hebben om hun afvalwater te saneren, o.a. door gebruik te maken van milieuvriendelijke productieprocessen of door de bouw van een ver doorgedreven afvalwaterzuivering, is het moeilijk aanvaardbaar dat zij, bij – uitzonderlijk – gebrek aan meet- en bemonsteringsgegevens, belast worden op een hogere vuilvracht dan de reëel geloosde vuilvracht, gelet op de inspanningen die zij leveren ten aanzien van het milieu.

Uit de praktijk blijkt dat voor deze bedrijven een correctiesysteem noodzakelijk is voor het geval dat het bedrijf uitzonderlijk, hetzij om procedurele redenen, hetzij om technische redenen, niet beschikt over geldige meet- en bemonsteringsgegevens van het in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar geloosde afvalwater. Door het toepassen van de omzettingscoëfficiënten wordt meestal een heffing bekomen die sterk afwijkt van de heffing berekend op basis van meet- en bemonsteringsresultaten in de voorgaande jaren.

Huidig ontwerp strekt er toe de voor één of meer componenten van de heffingsformule forfaitair berekende vuilvracht bij het ontbreken van meet- en bemonsteringsresultaten te plafonneren tot maximaal 1,5 maal de hoogte van de gemiddelde vuilvracht van één of meer componenten in rekening gebracht bij het vaststellen van de heffing van de drie opeenvolgende, voorgaande heffingsjaren. Deze drie opeenvolgende, voorgaande heffingsjaren moeten gesitueerd zijn onmiddellijk voor het heffingsjaar waarover de betwisting ontstaat.

Voor starters, dit wil zeggen heffingsplichtigen die nog niet kunnen beschikken over resultaten van drie voorafgaande heffingsjaren omwille van het feit dat zij nog niet lang genoeg in bedrijf zijn, volstaan samen 3 opeenvolgende heffingsjaren voor of na het heffingsjaar.

Om misbruiken en fraude te voorkomen dient deze afwijking op de normale berekeningswijze gekoppeld te worden aan voorwaarden. Als voorbeelden van misbruiken en aanwijzingen tot fraude kunnen volgende vaststellingen aangehaald worden: de vaststelling van illegale lozingen, de vaststelling van illegale (grond)waterwinningen, de vaststelling van manipulaties van de meet- en bemonsteringsapparatuur e.d. Deze opsomming is uiteraard niet limitatief.

Deze noodoplossing kan enkel worden gebruikt door bedrijven die minstens in de drie opeen-

volgende, voorgaande heffingsjaren hun heffing hebben laten berekenen op basis van meet- en bemonsteringsgegevens. Op die manier kan deze alternatieve berekeningswijze per term slechts één keer in een periode van 4 jaar worden gebruikt.

De eis om dergelijke berekeningswijze slechts van toepassing te maken op bedrijven die reeds gedurende drie jaren meetresultaten kunnen voorleggen is ingegeven vanuit het oogpunt dat men moet kunnen terugvallen op een min of meer lange periode waarbinnen de reële vervuiling werd gemeten zodat voor dat ene jaar toch een voldoende zekerheid kan geboden worden dat de heffing de waarschijnlijk veroorzaakte vervuiling zal treffen.

Daarnaast moeten de productieprocessen, de vuilvracht en het debiet gelijkaardig zijn gebleven. Het ligt niet in de bedoeling van deze aanvulling op de wet van 26 maart 1971 dat bedrijven die bv. een belangrijke uitbreiding realiseren, met de daarmee gepaard gaande stijging van de waterverontreiniging, dit systeem kunnen aanwenden om de heffing te reduceren.

Uiteraard kan de heffingsplichtige zich op deze uitzonderingsbepaling niet beroepen bij vaststellingen m.b.t. het niet of onvoldoende functioneren van de aanwezige zuiveringsinfrastructuur of ingeval van vaststellingen van inbreuken inzake de lozing van afvalwater. Ook hier mogen de bedrijven geen voordeel hebben bij de controlemetingen. Vandaar dat bij beschikbaarheid van meet- en bemonsteringsgegevens van de VMM deze enkel mogen gebruikt worden indien ze aanleiding geven tot een hogere vuilvracht dan het 1,5-voudige van de respectieve N-componenten voor de drie voorafgaande heffingsjaren.

Om geen ongelijkheid te creëren ten opzichte van de bedrijven die zelf instaan voor een geldige meet- en bemonsteringscampagne worden de kosten van de VMM-campagne ten laste gelegd van de heffingsplichtige.

Indien de heffingsplichtige gebruik wenst te maken van deze alternatieve berekeningswijze, dan wordt voor alle componenten de berekeningswijze op basis van meet- en bemonsteringsresultaten gehanteerd. Het is niet mogelijk om voor één of twee van de componenten te opteren voor de forfaitaire berekeningswijze.

Deze gunstmaatregel is bedoeld voor ondernemingen die exceptioneel niet beschikken over geldige analyses of voor ondernemingen die wegens stopzetting, plotse sluiting of langdurige staking geen bedrijfscampagne meer kunnen organiseren wegens het onverwachte karakter van de onderbreking van de activiteiten.

Om deze gunstmaatregel te kunnen toepassen, werd in het oorspronkelijke artikel 35quinquies de §5 gewijzigd, werden de §§ 6 en 7 toegevoegd en werden de oorspronkelijke §§ 6 tot 12 hernummerd. Omwille van de duidelijkheid, wordt er voor geopteerd het volledige artikel 35quinquies te publiceren, eerder dan paragrafen te wijzigen, toe te voegen en te hernummeren.

Artikel 25

In §1 van artikel 35septies wordt de formulering in overeenstemming gebracht met het in artikel 35quinquies ingevoerde correctiesysteem.

Artikel 26

Om de bestaande nog niet afgehandelde geschillen m.b.t. eerdere heffingsjaren niet nodeloos te doen aanslepen en om het gelijkheidsbeginsel maximaal te respecteren wordt deze regeling eveneens mogelijk gemaakt voor dossiers uit het verleden.

Gezien het een gunstmaatregel betreft kunnen terugbetalingen geen aanleiding geven tot betaling van moratoriumintresten. Enkel het verschil tussen het oorspronkelijk ingekohierde bedrag en het bedrag volgens de herziene berekeningswijze wordt in voorkomend geval terugbetaald. Eerder gemaakte kosten in het kader van de bezwaarprocedure of van de gerechtelijke procedure(s) die verband houden met de voorliggende wijzigingen zullen evenmin terugbetaald worden door de Maatschappij of het Vlaamse Gewest.

HOOFDSTUK IX

Flanders Hydraulics

Artikel 27

Het EVFH heeft mede als doel om ofwel als coördinatiebeheerder ofwel als participant op te treden

voor de realisatie van in hoofdzaak Europese projecten.

In deze projecten zijn vaak een aantal participanten betrokken die elk wat hun deel betreft het afgesproken percentage van de kosten storten op rekening van de coördinatiebeheerder die ook instaat voor het verwerven van de subsidies die hiervoor worden ter beschikking gesteld.

Het uitvoeren van de hiernaar geciteerde projecten gaat in hoofdzaak om projecten met Europese steun. Omdat het EVFH door de huidige formulering van artikel 8 geen inkomsten kan boeken van het Vlaamse Gewest is het niet mogelijk voor het gewest om via het EVFH in Europese projecten te participeren wat het niet bekomen van een aantal subsidies tot het gevolg heeft.

Het EVFH organiseert ook een aantal opleidingen inzake haven materies en maritieme toegankelijkheid veelal in samenwerking met binnen en buitenlandse havenbedrijven. Deze opleidingen kaderen vaak in internationale samenwerkingsovereenkomsten die met het gewest zijn afgesloten wat de aanwending door het EVFH van de hiervoor bij het gewest voorziene middelen noodzaakt. Het artikel 8 sluit dit evenwel uit.

HOOFDSTUK X

Onderwijs

AFDELING I

Hogescholen

Artikel 28

Het betreft hier een technische aanpassing van het startbedrag van de enveloppe. In cao I – hoger onderwijs, werd afgesproken dat de overheid vanaf 1 oktober 2005 6 VTE's ten laste neemt en hiervoor maximaal 300.000 euro ter beschikking stelt. Voor het budget 2005 betekent dit 2 maanden, of één zesde. Daarnaast werd de verwoording van de volgende paragrafen vereenvoudigd.

Artikel 29

Als gevolg van de aanpassing van het startbedrag van de enveloppe moet ook de indexeringsformule worden aangepast.

AFDELING II

Basisonderwijs

Artikel 30

In het startbedrag van 1996 van het gemeenschapsonderwijs van het decreet basisonderwijs zit naast de werkingsmiddelen die aan een school worden uitgekeerd ook de middelen van de lonen van het administratief-, meester-, vak- en dienstpersoneel die centraal betaald worden. Decretaal dient elk jaar de resterende loonkost van dit personeel afgetrokken te worden om de 'netto' enveloppe te kennen van het gemeenschapsonderwijs.
In het startbedrag van 1996 zat zowel rekenplichtig correspondenten als ander administratief personeel. De aftrek dient elk jaar tot dit personeel beperkt te worden. Tot en met 2003 kon berekend worden hoeveel de categorie ander administratief personeel bedroeg en kon dit van de enveloppe afgetrokken worden.

Door de wijzigingen aan het decreet rechtspositie in het kader van de hertekening van het onderwijslandschap basisonderwijs is de groep administratief personeel die door het departement onderwijs betaald wordt sterk uitgebreid en kan in de databank geen onderscheid meer gemaakt worden tussen het 'oude' en het 'nieuwe' administratief personeel. Daarom is geopteerd om het gekende bedrag van dit 'ander' administratief personeel in de startwaarde in mindering te brengen.

In artikel 80, §1, worden de verminderingen bepaald voor het werkingsbudget voor het gefinancierd basisonderwijs. In dit artikel staat nu nog het woord 'administratief', omdat dit niet meer slaat op alle administratief personeel, een deel wordt immers in mindering gebracht van het startbedrag van 1996, wordt hier expliciet verwezen naar de rekenplichtige correspondenten.

AFDELING III

Werkingsmiddelen Universiteit Gent en tUL

Artikel 31

Het gaat hier over de verhoging van de forfaitaire werkingsmiddelen voor de transnationale Universiteit Limburg naar aanleiding van het sectoraal akkoord 2003-2004 voor de diensten van de Vlaamse Regering en sommige Vlaamse openbare

instellingen, dat door de Vlaamse Regering op 7 juni 2004 is goedgekeurd. Ingevolge die beslissing stijgen de eindejaarstoelagen. Overeenkomstig de artikelen 104 en 120 van het universiteitendecreet van 12 juni 1991 volgen sommige personeelsgroepen uit de universiteiten een aantal geldelijke maatregelen die gelden voor de Vlaamse ambtenaren.

Deze toelagen worden toegevoegd met ingang van 2005.

Verder worden ook de forfaitaire bedragen voor de Universiteit Gent voor de jaren 2005 en 2006 hernomen.

Op 9 februari 2005 vernietigde het Arbitragehof in artikel 160, 2°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, waarbij artikel 130, §2, 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt vervangen, het cijfer "150.114", uitgedrukt in duizend euro, vastgesteld ten aanzien van de Universiteit Gent voor de jaren 2005 en 2006.

De Universiteit Gent stapte tegen deze bepaling van het structuurdecreet naar het Arbitragehof omdat zij het stopzetten van de verhoging van de extra bijdragen aan werkingsuitkeringen als het niet respecteren van het overheidsengagement om de "onderfinanciering" aan te pakken beschouwde. Als gevolg daarvan namen de werkingsmiddelen voor de Universiteit Gent voor 2005 en 2006 niet verder toe in vergelijking met 2004, behalve de indexaanpassing.

Zij oordeelde dat er geen objectieve en redelijke verantwoording bestaat voor de afwijking van het vroegere beleid (verhogingen tussen 2001-2004). Daarmee wordt artikel 24, §4, van de Grondwet geschonden. Het Hof volgde die argumentatie en vernietigde deze bepaling op 9 februari 2005.

Het Arbitragehof vernietigde zowel het forfaitaire basisbedrag (artikel 130, §2, 2°, van het universiteitendecreet) voor de Universiteit Gent als de extra bijdragen aan werkingsuitkeringen (artikel 130, §3, 2°, van het universiteitendecreet). De door de universiteit geclaimde verhogingen zitten gelet op de inhoud van voormeld decreet van 7 december 2001 vervat in de extra bijdragen werkingsmiddelen. Om die reden moet het forfaitaire basisbedrag worden hernomen, zoals gewijzigd naar aanleiding van de aangepaste begroting 2004 én worden de verhogingen voor de Universiteit Gent toegevoegd bij de extra bijdragen aan werkingsuitkeringen (artikel 130, §3, 2°).

Artikel 32

Op 9 februari 2005 vernietigde het Arbitragehof in artikel 160, 3°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, waarbij artikel 130, §3, 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt vervangen, het cijfer "14.616", uitgedrukt in duizend euro, vastgesteld ten aanzien van de Universiteit Gent voor de jaren 2005 en 2006. Het betreft hier de extra bijdragen aan werkingsuitkeringen.

Gelet op de door de Universiteit Gent gehanteerde argumentatie tijdens het geschil en gelet op de inhoud van het decreet van 7 december 2001 betreffende de herziening van de financiering van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en begeleidende bepalingen stellen wij de volgende verhoging van de extra bijdragen aan werkingsuitkeringen voor.

Ingevolge het decreet van 7 december 2001 namen deze middelen tussen 2001 en 2004, jaarlijks, met een gemiddelde van 3.104 duizend euro toe.

Als we de degressieve verhogingen voor de UGent voor de periode 2001-2004 toepassen voor 2005 levert dit 17.199 duizend euro (+ 2.583.000 euro) op. Voor 2006 zou het bedrag dan 19.686 duizend euro (+ 2.487.000 euro) moeten bedragen.

Het betreft hier de decretaal vastgelegde bedragen op prijsniveau 2001.

De door de universiteit geclaimde verhogingen zitten gelet op de inhoud van voormeld decreet van 7 december 2001 vervat in de extra bijdragen werkingsmiddelen. Om die reden worden de verhogingen voor de Universiteit Gent toegevoegd bij de extra bijdragen aan werkingsuitkeringen (artikel 130, §3, 2°). Deze laatste cijfers zijn niet meer gewijzigd na de goedkeuring van het structuurdecreet.

AFDELING IV

Universiteitsdecreet

Artikel 33

De eerste wijziging:

In het protocol van de onderhandelingen 2003-2004 betreffende de cao I Hoger Onderwijs tussen de Vlaamse Regering en de representatieve vakorganisaties is afgesproken om het vaderschapsverlof naar aanleiding van de geboorte van een kind van 4 naar 10 dagen uit te breiden.

Het academisch en administratief en technische personeel van de privaatrechtelijke universiteiten die gebruik maken van het vaderschapsverlof krijgen enkel 4 dagen een volledig wordt vergoeding. Voor de resterende zes dagen ontvangen zij, desgevallend, een vergoeding via het ziekenfonds. Het verschil wordt nu forfaitair vergoed aan de universiteiten die het aan hun personeelsleden moeten doorstorten.

De meeruitgaven worden geraamd op 35.000 euro, op jaarbasis.

De forfaitaire wettelijke werkgeversbijdragen voor de vrije privaatrechtelijke universiteiten worden dienvolgens voor de begrotingsjaren 2005 en 2006 verhoogd met een compensatie voor de personeelsleden die gebruik maken van het vaderschapsverlof.

Gelet op de datum van inwerkingtreding die in het protocol is opgenomen, i.e. 1 september 2005, is er voor 2005 een afzonderlijk forfaitair bedrag opgenomen (1/3 van de verhoging). Voor 2006 geldt de volledige verhoging.

De tweede wijziging:

Als gevolg van fusieoperatie van de Universiteit Antwerpen krijgt het personeel van de Universiteit Antwerpen, en in het bijzonder het administratie en technische personeel (ATP), een publiek statuut. De overgang naar een ander statuut geldt vooral voor het privaatrechtelijke ATP van het vroegere UFSIA. Als gevolg daarvan zullen de meeste personeelsleden hetzij een publiekrechtelijke, hetzij een gemengd pensioen ontvangen. Daardoor zullen zowel de meeruitgaven inzake RSZ alsook voor de groepsverzekering verminderen. Om die reden kan de wettelijke en werkgeversbijdrage worden gereduceerd. Overeenkomstig de raming van de UA in haar beleidsplan worden de wettelijke werkgeversbijdragen op prijsniveau 2005 met in totaal 1,2 miljoen euro verminderd.

Dienvolgens wordt zowel het forfaitaire aandeel (§1, 2° en 3°) als het aanvullende deel (§2, 2°) van artikel 136 verminderd voor 2005 en 2006.

AFDELING V

Werkingssubsidie ITG

Artikel 34

Naar aanleiding van het sectoraal akkoord 2003-2004 voor de diensten van de Vlaamse Regering en sommige Vlaamse openbare instellingen, dat door de Vlaamse Regering op 7 juni 2004 is goedgekeurd, stijgen de eindejaarstoelagen.

Het Instituut voor Tropische Geneeskunde volgt, naar analogie met de Vlaamse universiteiten, voor haar personeelsleden de statutaire bepalingen die voor de Vlaamse ambtenaren gelden. Dienvolgens stijgen haar personeelsuitgaven als gevolg van de verhoging van de eindejaarstoelagen. Het Instituut voor Tropische Geneeskunde raamt de meeruitgaven op prijsniveau 2004 op 27.500 euro.

Ook naar aanleiding van de cao 2001-2002 is de werkingssubsidie voor het ITG verhoogd. Toen ging het over zowel de verhoging van de eindejaarstoelage als het vakantiegeld.

Deze toelagen worden toegevoegd met ingang van 2005.

HOOFDSTUK XI

Financiën

Algemeen

De invordering van de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen, en de invordering van de heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, verlopen vandaag voor een groot deel volgens de principes van de invorderingsprocedure zoals die wordt

omschreven in het wetboek van inkomstenbelastingen 1992. In het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten wordt er zelfs expressis verbis naar verwezen (artikel 33).

De Vlaamse Regering beoogt de toepassing van het zogenaamde "onbeperkt uitstel van de invordering van directe belastingen" zoals voorzien in de artikelen 413bis tot en met 413octies van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 uit te sluiten voor de invordering van beide vermelde heffingen, en wel omwille van volgende overwegingen.

Artikel 332 van de programmawet van 27 december 2004 (B.S. 31 december 2004) voegde een nieuwe afdeling (bevattende de artikelen 413bis tot en met 413octies) toe aan het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992, met name "Afdeling IVbis: Onbeperkt uitstel van de invordering van de directe belastingen". Uit de memorie van toelichting bij deze programmawet blijkt dat de federale wetgever het voorziene onbeperkt uitstel van invordering enkel beoogde voor de inkomstenbelastingen, met uitsluiting van de voorheffingen. Na advies van de Raad van State worden de woorden "directe belastingen" immers verduidelijkt door deze woorden te vervangen door de woorden "de inkomstenbelastingen in hoofdsom, de belastingverhogingen, de boeten en interesten, met uitsluiting van de voorheffingen" (*Gedr. St.* Kamer 2004-05, nr. 1438/1, p. 205-210). Hieruit blijkt dat deze regeling specifiek bedoeld is voor de inkomstenbelastingen, en niet zonder meer kan uitgebreid worden naar de invorderingsprocedure van andere heffingen.

De toekenning van dit onbeperkte uitstel vergt bovendien een grondig onderzoek naar de solvabiliteit van de belastingplichtige. De Vlaamse fiscale invorderingsadministratie beschikt, in vergelijking met de federale fiscale invorderingsadministratie, niet in dezelfde mate over de nodige gegevens om dit onderzoek uit te voeren. Te denken valt aan de informatie waarover de federale belastingsadministratie beschikt ingevolge de verplichte aangifte van de belastingplichtige in de personenbelasting. De toepassing van dit regime van het "onbeperkt uitstel van de invordering" bij de vermelde leegstandsheffingen zou vervolgens een aanzienlijke reorganisatie en uitbreiding van de Vlaamse fiscale invorderingsadministratie vergen, met toenemende personeelskosten als onvermijdelijk gevolg. Zo moet elk dossier worden onderzocht door de ambtenaar belast met de invordering van de fiscale schuldvorderingen waarop het verzoek betrekking heeft. Deze ambtenaar brengt over zijn bevindingen verslag uit bij de directeur van de invordering, welke op zijn beurt beslist. Tegen deze beslissing kan in beroep gegaan worden bij een beroepscommissie. Op deze procedure is de huidige personeelsbezetting van de Vlaamse fiscale administratie niet voorzien.

Vervolgens kan nog worden gewezen op de totaal verschillende finaliteit van enerzijds de inkomstenbelastingen, en anderzijds de heffingen ter bestrijding van leegstand en verkrotting van woningen en bedrijfsruimten. Deze laatste heffingen zijn veel meer regulerende heffingen die een onder meer een kwaliteitsverbetering van het woningenarsenaal, of een betere aanwending van bestaande bedrijfsruimten tot doelstelling hebben. Het doortrekken van de kwestieuze regeling uit het WIB1992 zou deze doelstellingen kunnen doorkruisen.

Tenslotte kan nog gewezen worden op de mogelijkheden van gespreide of uitgestelde betalingen die vandaag reeds door de Vlaamse administratie aan de heffingsplichtigen worden toegestaan. Het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten voorziet zelfs expliciet deze mogelijkheid (artikel 26, §5). De administratie zal een uitstel of spreiding van betaling toestaan wanneer de heffingsplichtige voldoende stukken voorlegt tot bewijs van zijn onvermogen en op voorwaarde dat de uiteindelijke invordering van de heffing niet in het gedrag komt. De regeling van het onbeperkte uitstel uit het wetboek van inkomstenbelastingen zou dus voor de heffingsplichtige niet veel bijkomend soelaas bieden.

Artikelen 35 en 36

Voor de artikelen 35 en 36 kan verwezen worden naar de algemene toelichting, deze behoeven geen verdere commentaar.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming,

Frank VANDENBROUCKE

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Inge VERVOTTE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,

Marino KEULEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen,

Kathleen VAN BREMPT

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2005.

De Vlaamse Regering,

Op gezamenlijk voostel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven

Artikel 2

Het artikel 3, 3° van het decreet van 22 december 2000 houdende oprichting van het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven, zoals gewijzigd bij de decreten van 6 juli 2001 en 5 juli 2002, wordt als volgt gewijzigd:

"3° het gebeurlijk saldo zowel in gesplitste vastleggingskredieten als in gesplitste ordonnanceringskredieten op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds;".

HOOFDSTUK III

ALESH

Artikel 3

Instemming wordt betuigd met het Samenwerkingsakkoord van 16 december 2003 tussen de Federale Regering, de Vlaamse Regering, de Waalse Regering en de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de definitieve regeling van de schulden uit het verleden en de ermee verband houdende lasten inzake sociale huisvesting, gevoegd bij dit decreet.

HOOFDSTUK IV

Vlaams Investeringsfonds

Artikel 4

Het debetsaldo van de centralisatierekening van het Investeringsfonds, zoals gedefinieerd in artikel 4 van de overeenkomst d.d. 1 juli 1997 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Gemeentekrediet van België, in uitvoering van het besluit van 20 maart 1991 houdende uitvoering van het decreet op het investeringsfonds, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995, wordt voor een maximum bedrag van 288.000.000,00 euro opgenomen in de directe schuld. Voor de omschrijving van de directe schuld wordt verwezen naar artikel 2, 1° van het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. De verschuldigde intresten op dit debetsaldo worden verrekend op programma 24.4 basisallocatie 21.01.

HOOFDSTUK V

Vlaams Infrastructuurfonds

Artikel 5

§1. In artikel 19 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden de volgende leden opgeheven:

1° het tweede lid van §2, ingevoegd door het decreet van 22 november 1995;

2° het tweede lid van §3, ingevoegd door het decreet van 22 november 1995 en vervangen door het decreet van 21 december 2001.

§2. De Dienst met Afzonderlijk Beheer "Vlaams Infrastructuurfonds" neemt over:

1° de rechten en verplichtingen van het Cargovilfonds, ingeschreven onder basisallocatie 70.91 van het programma 24.10 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap;

2° de uitstaande verbintenissen lastens basisallocatie 70.91 hierboven vernoemd.

HOOFDSTUK VI

OVAM

Artikel 6

Artikel 20 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 20

Het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juli 1985 houdende de oprichting van financiële fondsen bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest wordt opgeheven. Het per 31 december 2003 beschikbaar saldo en de op die datum nog openstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen van het Investeringsfonds en het Fonds ambtshalve verwijdering, beide ingesteld bij de OVAM bij besluit van de Vlaamse Regering van 30 juli 1985, worden overgedragen naar het Fonds. De uitgaven die effectief aan de OVAM reeds werden terugbetaald, worden definitief toegewezen aan het Bodem BeschermingsFonds. Ook alle toekomstige teruggevorderde en gerecupereerde uitgaven zullen aan het BBF worden toegewezen.".

HOOFDSTUK VII

Aslastendecreet

Artikel 7

In hoofdstuk XIV van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 19 december 2003, wordt een artikel 55bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 55bis.

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder:

1° Vlaams Infrastructuurfonds: het fonds ingesteld bij artikel 57 en 58 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992;

2° wegeninspecteur: ambtenaar aangewezen ter uitvoering van artikel 62;

3° wegeninspecteur-controleur: ambtenaar aangewezen, om de administratieve geldboete op te leggen;

4° solidariteitsbijdrage: de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, §1;

5° overtreder: natuurlijke persoon die een inbreuk op artikel 56 begaat;

6° onderneming: natuurlijke of rechtspersoon die overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek burgerrechtelijk aansprakelijk is voor de overtreder;

7° positieve referteperiode: periode van één jaar die volgt op de datum waarop een inbreuk gepleegd werd die achteraf aanleiding gegeven heeft tot het opleggen van een administratieve geldboete of een strafrechtelijke sanctie;

8° negatieve referteperiode: periode van één jaar die voorafgaat aan de datum waarop een inbreuk gepleegd wordt die achteraf aanleiding geeft tot het opleggen van een administratieve geldboete waarin uitstel wordt toegekend.".

Artikel 8

In artikel 56 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 19 december 2003 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "een overschrijding van de maximale toegelaten massa's of massa's onder de assen zoals bepaald in de artikelen 18, §§1, 2 en 32bis, van het Koninklijk Besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen" worden vervangen door de woorden "zich met een voertuig op de openbare weg te bevinden waarvan de massa op de grond onder één van de assen het bij de goedkeuring vastgestelde maximum met meer dan vijf procent overschrijdt";

2° in het tweede lid worden de woorden "fonds, genoemd in artikel 58, §1" worden vervangen door de woorden "Vlaams Infrastructuurfonds";

3° in het derde lid worden de woorden "overbelasting met meer dan 20%" worden vervangen door de woorden "overlading met meer dan 3000 kg".

Artikel 9

Artikel 57 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 57

§1. Inbreuken op artikel 3 worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een progressieve geldboete of met één van die straffen alleen.

De geldboete bedraagt:

1° 50 euro tot 5000 euro bij een overlading met minder dan 500 kg;

2° 100 euro tot 10.000 euro bij een overlading met 500 kg tot minder dan 1000 kg;

3° 200 euro tot 20.000 euro bij een overlading met 1000 kg tot minder dan 1500 kg;

4° 300 euro tot 30.000 euro bij een overlading met 1500 kg tot minder dan 2000 kg;

5° 500 euro tot 50.000 euro bij een overlading met 2000 kg tot minder dan 3000 kg;

6° 750 euro tot 75.000 euro bij een overlading met 3000 kg en meer.

§2. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, gelden voor de inbreuken, bepaald in artikel 56.".

Artikel 10

In artikel 58 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden ", ingesteld bij de artikelen 57 en 58 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992" worden geschrapt;

2° in §1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Dit bedrag wordt vastgesteld op:

1° 25 euro bij overlading met minder dan 500 kg;

2° 50 euro bij een overlading met 500 kg tot minder dan 1000 kg;

3° 100 euro bij een overlading met 1000 kg tot minder dan 1500 kg;

4° 150 euro bij een overlading met 1500 kg tot minder dan 2000 kg;

5° 250 euro bij een overlading met 2000kg tot minder dan 3000kg;

6° 375 euro bij een overlading met 3000kg en meer.";

3° §2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De onderneming is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de solidariteitsbijdrage waartoe de personen voor wie ze overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek aansprakelijk is, veroordeeld worden.".

Artikel 11

In hetzelfde decreet wordt het opschrift van afdeling 3 vervangen door wat volgt:

"Afdeling 3 Administratieve afhandeling".

Artikel 12

In hoofdstuk XIV, afdeling 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 22 december 1999 wordt het opschrift "Onderafdeling 1 Algemene bepalingen" ingevoegd.

Artikel 13

In artikel 59, gewijzigd bij decreet van 22 december 1999 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2 worden de woorden "het overladingspercentage" vervangen door de woorden "de overlading";

2° aan §2 worden een tweede lid en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"Als verzachtende omstandigheden aanwezig zijn, kan de wegeninspecteur-controleur of de Vlaamse Regering, na de overtreder en in voorkomend geval de onderneming gehoord te hebben, een administratieve geldboete onder de betreffende minimumbedragen opleggen.

Als een overtreder binnen de positieve referteperiode opnieuw een inbreuk op artikel 56 pleegt, kan de administratieve geldboete bepaald worden op het dubbel van de minimumgeldboete overeenkomstig de overlading zoals bepaald in artikel 57, verhoogd met de opdeciemen.";

3° in §3 worden de woorden "ambtenaar aangeduid in uitvoering van artikel 61" vervangen door het woord "wegeninspecteur";

4° in §3 worden de woorden "ambtenaar die aangewezen is om administratieve geldboetes op te leggen" vervangen door de woorden "wegeninspecteur-controleur";

5° in §3 worden de woorden "aangewezen ambtenaar" vervangen door de woorden "wegeninspecteur-controleur";

6° in §4 worden de woorden "aangewezen ambtenaar" vervangen door de woorden "wegeninspecteur-controleur";

7° in §4 worden de woorden "ambtenaar" vervangen door de woorden "wegeninspecteur-controleur";

8° §5 wordt vervangen door wat volgt:

"§5. De onderneming is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de administratieve geldboete opgelegd aan de personen voor wie ze overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek aansprakelijk is.";

9° §6 wordt vervangen door wat volgt:

"§6. Als de overtreder of de onderneming een woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, kunnen de bevoegde personen bedoeld in §1 en §4, de administratieve geldboete onmiddellijk innen met instemming van de overtreder. Als de overtreder en de onderneming geen woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, wordt de administratieve geldboete door de bevoegde personen bedoeld in §1 en §4 verplicht onmiddellijk geïnd.

Deze sommen worden in consignatie gegeven. De nadere regels inzake onmiddellijke inning en de consignatie van de administratieve geldboete worden vastgesteld door de Vlaamse Regering.
Bovendien moet door de overtreder of de onderneming zonder woonplaats of vaste verblijfplaats in België een bijkomende som in consignatie worden gegeven, bestemd om de eventuele geldboete en de solidariteitsbijdrage te dekken. Het bedrag van deze som evenals de nadere regels inzake inning en consignatie, worden bepaald door de Vlaamse Regering.";

10° er wordt een §7 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§7. Als de overtreder en de onderneming geen woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, wordt het door de overtreder bestuurde voertuig op zijn kosten en risico ingehouden tot de sommen, bepaald in §6, tweede en vierde lid, in consignatie gegeven zijn en het bewijs geleverd wordt dat de eventuele bewaringskosten van het voertuig betaald zijn.

Als de sommen bedoeld in het eerste lid, binnen een termijn van zesennegentig uur te rekenen vanaf de vaststelling van de overtreding, niet in consignatie gegeven zijn, mag de inbeslagneming van het voertuig bevolen worden door het openbaar ministerie.

Een bericht van inbeslagneming wordt binnen twee werkdagen naar de overtreder of de onderneming en de eigenaar van het voertuig gestuurd.

Het risico en de kosten voor het voertuig blijven tijdens de duur van het beslag ten laste van de overtreder of de onderneming.

Het beslag wordt opgeheven nadat het bewijs geleverd werd dat de sommen, bepaald in §6, tweede en vierde lid, in consignatie gegeven zijn en de eventuele bewaringskosten van het voertuig werden betaald."

Artikel 14

In hetzelfde decreet wordt een artikel 59bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 59bis

§1. De wegeninspecteur-controleur kan, na de overtreder en in voorkomend geval de onderneming gehoord te hebben, geheel of gedeeltelijk uitstel van de tenuitvoerlegging van de betaling van de administratieve geldboete toekennen.

§2. Het uitstel is enkel mogelijk als in de negatieve referteperiode geen andere administratieve geldboete werd opgelegd aan de overtreder of er geen strafrechtelijke veroordeling is geweest op basis van dit decreet.

§3. Het uitstel geldt voor een proefperiode die ingaat vanaf de datum van kennisgeving van de beslissing tot oplegging van de administratieve geldboete.

De wegeninspecteur-controleur kan de duur van de proefperiode vaststellen.

De duur van de proefperiode mag niet minder dan één jaar en niet meer dan drie jaar bedragen.

§4. Het uitstel wordt van rechtswege herroepen als een nieuwe inbreuk op artikel 56 wordt gepleegd gedurende de proefperiode en die nieuwe inbreuk leidt tot een administratieve geldboete of een strafrechtelijke veroordeling.

§5. Het bedrag van de administratieve geldboete moet betaald worden binnen dertig dagen na de herroeping van het uitstel.

§6. In geval van beroep tegen de beslissing van de wegeninspecteur-controleur heeft de Vlaamse Regering dezelfde bevoegdheden als de wegeninspecteur-controleur wat betreft het uitstel.”.

Artikel 15

In hoofdstuk XIV, afdeling 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1999 wordt tussen artikel 59bis en artikel 60 het opschrift “Onderafdeling 2 Procedure ingezetenen” ingevoegd.

Artikel 16

Artikel 60 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 1999, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 60

§1. Als de overtreder of in voorkomend geval de onderneming een woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, de administratieve geldboete niet onmiddellijk werd geïnd, de strafvordering niet vervallen of verjaard is en het opleggen van een administratieve geldboete overeenkomstig het bepaalde in het vorige artikel mogelijk is, geeft de wegeninspecteur-controleur, binnen de negentig dagen na ontvangst van de beslissing van de procureur des Konings, door middel van een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs, de overtreder kennis van zijn beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete. Hij stelt in voorkomend geval de onderneming eveneens in kennis van de beslissing tot opleggen van de administratieve geldboete en wijst haar op haar burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de betaling van de administratieve geldboete.

Als de wegeninspecteur-controleur zijn beslissing niet tijdig meedeelt aan de overtreder, vervalt de mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen.

De betekening van de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete doet de strafvordering vervallen.

§2. Deze kennisgeving vermeldt het bedrag van de administratieve geldboete. Ze vermeldt tevens uitdrukkelijk de mogelijkheid om binnen de dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving verzet aan te teke-

nen tegen de beslissing. Verzet wordt schriftelijk aangetekend. Hieronder wordt verstaan een verzet per brief, per fax of per e-mail. De kennisgeving bevat de adressen waarop dat kan gebeuren.

Als niet tijdig schriftelijk verzet werd aangetekend, wordt de administratieve geldboete geacht definitief en onherroepelijk te zijn opgelegd en moet de boete binnen de dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving betaald worden. Als wel tijdig verzet werd aangetekend, wordt de overtreder en in voorkomend geval de onderneming uitgenodigd op een hoorzitting.

Binnen de vijftien dagen na het instellen van het verzet stuurt de wegeninspecteur-controleur de overtreder en in voorkomend geval de onderneming een uitnodiging met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs.
Die uitnodiging vermeldt dag, plaats en uur van de hoorzitting. De hoorzitting mag op zijn vroegst dertig dagen na de verzending van de aangetekende brief plaatshebben. De uitnodiging vermeldt ten slotte de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien. Het dossier ligt ter inzage vanaf de datum van verzending van de uitnodiging. Een afschrift kan tegen een vergoeding, die overeenstemt met de kostprijs, verkregen worden.

De overtreder en de onderneming kunnen op de hoorzitting een nota indienen. Ze mogen zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman. Van de hoorzitting wordt een verslag opgemaakt.

Na de hoorzitting, ongeacht of de overtreder, de onderneming of de vertegenwoordigende raadsman die al dan niet heeft bijgewoond, neemt de wegeninspecteur-controleur de zaak onmiddellijk in beraad. De beslissing wordt met redenen omkleed. De wegeninspecteur-controleur deelt met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs, zijn beslissing mee aan de overtreder en in voorkomend geval de onderneming binnen dertig dagen na de hoorzitting. Zo niet vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

§3. Binnen dertig dagen na ontvangst van de beslissing van de wegeninspecteur-controleur, kan de overtreder en in voorkomend geval de onderneming in beroep gaan bij de Vlaamse Regering. Beroep wordt schriftelijk aangetekend. Hieronder wordt verstaan een beroep per brief, per fax of per e-mail. De kennisgeving van de beslissing bevat de adressen waarop dat kan gebeuren. Het beroep schorst de bestreden beslissing.

Als niet tijdig schriftelijk beroep wordt aangetekend, wordt de administratieve geldboete geacht definitief en onherroepelijk te zijn opgelegd en moet de boete binnen de dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving betaald worden.
Als wel tijdig beroep werd aangetekend, nodigt de Vlaamse Regering of de ambtenaar aangewezen overeenkomstig §4, door middel van een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs, de overtreder en in voorkomend geval de onderneming uit op de hoorzitting binnen dertig dagen na het instellen van het beroep.

De uitnodiging vermeldt plaats, dag en uur waarop de hoorzitting zal plaatsvinden. De hoorzitting mag op zijn vroegst dertig dagen na de verzending van de aangetekende brief plaatshebben. De uitnodiging vermeldt ten slotte de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien. Het dossier ligt ter inzage vanaf de datum van verzending van de uitnodiging. Een afschrift kan tegen een vergoeding, die overeenstemt met de kostprijs, verkregen worden.

Binnen vijftien dagen na de verzending van de uitnodiging, bedoeld in het vorige lid, bevestigt de overtreder en in voorkomend geval de onderneming zijn aanwezigheid of vertegenwoordiging op de hoorzitting. De bevestiging gebeurt schriftelijk. Hieronder wordt verstaan een bevestiging per brief, per fax of per e-mail. De uitnodiging bevat de adressen waarop dat kan gebeuren.

De procedure bedoeld in §2, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing op de hoorzitting in het kader van het beroep.

Als er geen beslissing van de Vlaamse Regering of de ambtenaar aangewezen overeenkomstig §4, ter kennis is gebracht van de overtreder en in voorkomend geval van de onderneming per aangetekende brief met ontvangstbewijs binnen een termijn van vier maanden nadat het beroep is ingesteld, vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

§4. De Vlaamse Regering kan een of meer ambtenaren aanwijzen die de overtreder, de onderneming of de raadsman zullen horen en het beroep zullen uitspreken. Ze hebben een hogere rang dan de wegeninspecteur-controleur.

De Vlaamse Regering kan een vergoeding voor dossierkosten instellen voor de beroepsprocedure. In dat geval is het beroep pas ontvankelijk nadat het bewijs is geleverd dat deze vergoeding werd betaald. Deze vergoeding zal steeds worden terugbetaald als de administratieve boete komt vervalt na het instellen van het beroep.

§5. Als verzet werd aangetekend tegen de beslissing van de wegeninspecteur-controleur, bedoeld in §1 moet de administratieve geldboete betaald worden binnen dertig dagen na ontvangst van de administratieve beslissing na de hoorzitting.

De wegeninspecteur-controleur of de Vlaamse Regering kan uitstel van betaling verlenen voor een door hem of haar bepaalde termijn. Een afbetaling in schijven kan eveneens worden toegestaan.

Als de overtreder of in voorkomend geval de onderneming in gebreke blijft de administratieve geldboete te betalen wordt die geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven en uitvoerbaar te verklaren. Deze dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.”.

Artikel 17

In hoofdstuk XIV, afdeling 3 van hetzelfde decreet gewijzigd bij decreet van 22 december 1999 wordt tussen artikel 60 en artikel 60bis wordt het opschrift “Onderafdeling 3 Procedure niet-ingezetenen” ingevoegd.

Artikel 18

Artikel 60bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 1999 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 60bis

§1. Als de overtreder en in voorkomend geval de onderneming geen woonplaats of vaste verblijfplaats heeft in België, het openbaar ministerie beslist geen vervolging in te stellen en de strafvordering niet vervallen of verjaard is, geeft de wegeninspecteur-controleur, binnen negentig dagen na ontvangst van de beslissing van de procureur des Konings, de overtreder kennis van zijn beslissing tot vrijgave van de geconsigneerde administratieve geldboete ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds. De bijkomende som, bepaald in artikel 59, §6, vierde lid, wordt teruggegeven. Hij stelt in voorkomend geval de onderneming eveneens in kennis van de beslissing tot vrijgave van de administratieve geldboete ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds.

Als de wegeninspecteur-controleur zijn beslissing niet tijdig meedeelt aan de overtreder en in voorkomend geval aan de onderneming of als de strafvordering vervallen of verjaard is, moet de geconsigneerde administratieve geldboete en de bijkomende som onmiddellijk teruggestort worden.

Betekening van de beslissing tot vrijgave van de geconsigneerde administratieve geldboete doet de strafvordering vervallen.

§2. Deze kennisgeving vermeldt het bedrag van de geconsigneerde administratieve geldboete. Ze vermeldt tevens uitdrukkelijk de mogelijkheid om binnen zestig dagen na ontvangst van de beslissing verzet aan te tekenen tegen de beslissing. Het verzet wordt schriftelijk aangetekend. Hieronder wordt verstaan een verzet per brief, per fax of per e-mail. De kennisgeving bevat de adressen waarop dat kan gebeuren.

Voor de toepassing van dit artikel kiest de overtreder en in voorkomend geval de onderneming een woonplaats in België. Bij gebrek aan woonplaatskeuze ziet de overtreder of de onderneming af van de hoorzitting en van de beroepsmogelijkheid bepaald in dit artikel.

Als niet tijdig schriftelijk verzet werd aangetekend wordt de boete definitief en onherroepelijk vrijgegeven ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds.
Als wel tijdig verzet wordt aangetekend, wordt de overtreder en in voorkomend geval de onderneming uitgenodigd op een hoorzitting.

Binnen de vijftien dagen na het instellen van het verzet stuurt de wegeninspecteur-controleur de overtreder en in voorkomend geval de onderneming een uitnodiging met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs naar de gekozen woonplaats in België.

Deze uitnodiging vermeldt dag, plaats en uur van de hoorzitting. De hoorzitting mag op zijn vroegst zestig dagen na de verzending van de aangetekende brief plaatshebben. De uitnodiging vermeldt ten slotte de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien. Het dossier ligt ter inzage vanaf de datum van verzending van de uitnodiging. Een afschrift kan tegen een vergoeding, bepaald door de Vlaamse Regering, verkregen worden.

De overtreder en de onderneming kunnen op de hoorzitting een nota indienen. Ze mogen zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman. Van de hoorzitting wordt een verslag opgemaakt.

Na de hoorzitting, ongeacht of de overtreder, de onderneming of de vertegenwoordigende raadsman die al dan niet heeft bijgewoond, neemt de wegeninspecteur-controleur de zaak onmiddellijk in beraad. De beslissing wordt met redenen omkleed. De wegeninspecteur-controleur deelt met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs zijn beslissing mee aan de overtreder en in voorkomend geval aan de onderneming binnen dertig dagen na de hoorzitting. Zo niet vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

§3. Binnen zestig dagen na ontvangst van de beslissing van de wegeninspecteur-controleur, kan de overtreder en in voorkomend geval de onderneming in beroep gaan bij de Vlaamse Regering. Beroep wordt schriftelijk aangtekend. Hieronder wordt verstaan een beroep per brief, per fax of per e-mail. De kennisgeving van de beslissing bevat de adressen waarop dat kan gebeuren. Het beroep schorst de bestreden beslissing.

Als niet tijdig schriftelijk beroep werd aangetekend, wordt de boete definitief en onherroepelijk vrijgegeven ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds.
Als wel tijdig beroep werd aangetekend, nodigt de Vlaamse Regering of de ambtenaar, aangewezen overeenkomstig het zesde lid, met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs de overtreder en in voorkomend geval de onderneming uit op de hoorzitting, binnen dertig dagen na het instellen van het beroep.

De uitnodiging vermeldt plaats, dag en uur waarop de hoorzitting zal plaatsvinden. De hoorzitting mag op zijn vroegst zestig dagen na de verzending van de aangetekende brief plaatshebben. De uitnodiging vermeldt ten slotte de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien. Het dossier ligt ter inzage vanaf de datum van verzending van de uitnodiging. Een afschrift kan tegen een vergoeding, bepaald door de Vlaamse Regering, verkregen worden.

Binnen dertig dagen na de verzending van de uitnodiging, bedoeld in het vorige lid, bevestigt de overtreder of in voorkomend geval de onderneming zijn aanwezigheid of vertegenwoordiging op de hoorzitting. De bevestiging gebeurt schriftelijk. Hieronder wordt verstaan een bevestiging per brief, per fax of per e-mail. De uitnodiging bevat de adressen waarop dat kan gebeuren.

De procedure bepaald in §2, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing op de hoorzitting in het kader van het beroep.

Als er geen beslissing van de Vlaamse Regering of van de ambtenaar aangewezen overeenkomstig het zesde lid, ter kennis gebracht van de overtreder en in voorkomend geval van de onderneming per aangetekende brief met ontvangstbewijs binnen een termijn van vijf maanden nadat het beroep is ingesteld, vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

De Vlaamse Regering kan een of meer ambtenaren aanwijzen die de overtreder, de onderneming of de raadsman zullen horen en het beroep zullen uitspreken. Ze hebben een hogere rang dan de wegeninspecteur-controleur.

De Vlaamse Regering kan een vergoeding voor dossierkosten vaststellen voor de beroepsprocedure. In dat geval is het beroep pas ontvankelijk nadat het bewijs is geleverd dat deze vergoeding werd betaald.

Deze vergoeding zal steeds worden terugbetaald als de administratieve boete vervalt na het instellen van het beroep.

§4. Als de administratieve geldboete definitief wordt opgelegd, wordt de geconsigneerde administratieve geldboete vrijgegeven ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds

Als het voertuig in beslag genomen werd, wordt de administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen belast met de verkoop van het voertuig als de administratieve geldboete en de bewaringskosten niet betaald werden binnen zestig dagen na het verstrijken van de beroepstermijn, bepaald in §3, eerste lid, als geen beroep werd ingediend, of binnen zestig dagen na de verzending van de betekening, bepaald in §3, vijfde lid, als beroep werd ingediend. Na aftrek van de administratieve geldboete en de bewaringskosten wordt het eventuele overschot van de opbrengst terugbetaald.

§5. Als de administratieve geldboete al dan niet stilzwijgend vervalt, wordt de geconsigneerde administratieve geldboete of het in beslag genomen voertuig teruggegeven aan de overtreder of de onderneming.”.

Artikel 19

In hoofdstuk XIV, gewijzigd bij decreet van 22 december 1999 wordt tussen artikel 60bis en artikel 60ter het opschrift “Afdeling 4 Strafvervolging” ingevoegd.

Artikel 20

Artikel 60ter van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 21

In artikel 60quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 22 december 1999 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen de woorden “in voorkomend geval de” en het woord “som” wordt het woord “bijkomende” ingevoegd;

2° de woorden “in artikel 60bis, §1, tweede lid” worden vervangen door de woorden “in artikel 59, §6, derde lid”;

3° de woorden “de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, §1” worden vervangen door de woorden “de solidariteitsbijdrage”;

4° het woord “niet” tussen het woord “bewaringskosten” en de woorden “zijn betaald” wordt geschrapt.

Artikel 22

In artikel 60quinquies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 22 december 1999 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 wordt tussen de woorden “in voorkomend geval de” en het woord “som” het woord “bijkomende” ingevoegd;

2° in §1 worden de woorden “in artikel 60bis, §1, tweede lid” vervangen door de woorden “in artikel 59, §6, derde lid”;

3° in §2 wordt tussen de woorden “in voorkomend geval de” en het woord “som” het woord “bijkomende” ingevoegd;

4° in §2 worden de woorden “in artikel 60bis, §1, tweede lid” vervangen door de woorden “in artikel 59, §6, derde lid”;

5° in §2 worden de woorden “de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, §1” vervangen door de woorden “de solidariteitsbijdrage”.

Artikel 23

In artikel 62 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2 worden tussen de woorden “aan de overtreder” en het woord “toegestuurd.” de woorden “en in voorkomend geval aan de onderneming” ingevoegd;

2° er wordt een §3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De onderneming moet binnen acht dagen na ontvangst van het afschrift van het proces-verbaal aan de wegeninspecteur-controleur bevestigen dat ze, overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek burgerrechtelijk aansprakelijk is voor de overtreder.”.

HOOFDSTUK VIII

Oppervlaktewateren

Artikel 24

Artikel 35quinquies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij de decreten van 18 december

1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 20 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998, 22 december 2000 en 19 december 2003 wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 35quinquies.

§1. Voor de heffingsplichtigen die niet onder artikel 35quater vallen wordt de vuilvracht als volgt berekend:

$$N = N_1 + N_2 + N_3 + N_k$$

waarin:

N = de vuilvracht uitgedrukt in vervuilingseenheden;

$$N1 = \frac{Qd}{} \times [a + \frac{0{,}35 \times ZS}{180} + \frac{0{,}45\ (2 \times BZV + CZV)}{500\qquad 1350}] \times (0{,}40 + 0{,}60 \times d)$$

waarin:

N_1: de vuilvracht veroorzaakt door de lozing van de zuurstofbindende stoffen en de zwevende stoffen uitgedrukt in vervuilingseenheden;
Q_d: het volume, uitgedrukt in liter, van het afvalwater geloosd in een etmaal tijdens de maand van grootste bedrijvigheid van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar;
a: - deze term is gelijk aan nul voor de heffingsplichtigen die zijn aangesloten op het openbaar hydrografisch net, zoals bedoeld in artikel 1 en bovendien beschikken over een milieurespectievelijk lozingsvergunning voor lozing op het openbaar hydrografisch net;
- deze term is in de overige gevallen gelijk aan 0,20;
ZS: het gehalte aan stoffen in suspensie, uitgedrukt in mg/l, van het afvalwater waarop Q_d betrekking heeft;
BZV: de biochemische zuurstofbehoefte gedurende 5 dagen, uitgedrukt in mg/l, van het afvalwater waarop Q_d betrekking heeft;
CZV: de chemische zuurstofbehoefte, uitgedrukt in mg/l, van het afvalwater waarop Q_d betrekking heeft;
d: correctiefactor wanneer het gaat om seizoensgebonden of niet continue activiteiten waarbij minder dan 225 kalenderdagen per jaar afvalwater wordt geloosd en hiervan het bewijs geleverd wordt; d is dan gelijk aan het quotiënt van het aantal dagen waarin afvalwater werd geloosd en 225.

Indien er in het jaar voorafgaand aan het beschouwde heffingsjaar gedurende verschillende etmalen metingen zijn gebeurd van het dagdebiet en de samenstelling van het geloosde afvalwater, dan wordt als N1 het rekenkundig gemiddelde van de op dagbasis berekende N1-componenten genomen.

Indien er in het jaar voorafgaand aan het beschouwde heffingsjaar in verschillende maanden metingen zijn gebeurd van het dagdebiet en de samenstelling van het geloosde afvalwater, dan wordt als maand van de grootste bedrijvigheid die maand in aanmerking genomen waarvan het rekenkundig gemiddelde van de op dagbasis berekende N1-component het grootst is.

$$*N_2 = \frac{Q_j x\ [40 \times (Hg) + 10 \times (Ag + Cd) + 5 \times (Zn + Cu) + 2 \times (Ni) + 1 \times (Pb + AS + Cr)]}{1000}$$

waarin:

N_2 = de vuilvracht veroorzaakt door de lozing van de beschouwde zware metalen uitgedrukt in vervuilingseenheden;

Q_j = het volume afvalwater, uitgedrukt in kubieke meter, geloosd in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar;
Hg, Ag, Cd, Zn, Cu, Ni, Pb, As, Cr: de in het geloosde afvalwater gemeten gehaltes, van het afvalwater waarop Qd betrekking heeft, uitgedrukt in mg/l, van de respectieve stoffen: kwik, zilver, cadmium, zink, koper, nikkel, lood, arseen en chroom.

$$*N_3 = \frac{Q_j \times (N + P)}{10000}$$

waarin:

N_3: de vuilvracht veroorzaakt door de lozing van de beschouwde nutriënten uitgedrukt in vervuilingseenheden;
Q_j: het volume afvalwater, uitgedrukt in kubieke meter, geloosd in het jaar voorafgaand aan het beschouwde heffingsjaar;
N: het in het geloosde afvalwater gemeten gehalte aan totale stikstof uitgedrukt in mg N/l;
P: het in het geloosde afvalwater gemeten gehalte aan totale fosfor, uitgedrukt in mg P/l;

$$*N_k = a\ (K \times 0{,}0004)$$

waarin:

N_k: de vuilvracht veroorzaakt door het lozen van koelwater;
K: het thermisch belast koelwater, uitgedrukt in kubieke meter per jaar, dat in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd geloosd. Met ingang van het heffingsjaar 1992 wordt de hoeveelheid geloosd koelwater geacht overeen te stemmen met:

– hetzij, de in de lozings- of milieuvergunning toegelaten hoeveelheid;

– hetzij, de hoeveelheid aangegeven in de voor 1 september 1991 ingediende lozingsvergunningsaanvraag zolang over deze laatste nog geen uitspraak is gedaan;

– tenzij de heffingsplichtige het bewijs levert dat de reëel geloosde hoeveelheid kleiner is.

De regering stelt de nadere regels hiervan vast;

a: deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993, 1994, 1995 en is gelijk aan 0,550 met ingang van het heffingsjaar 1996.

§2. De bemonstering en de analyses van de in §1 bedoelde parameters moeten worden uitgevoerd door een door de regering erkend laboratorium, zoals bepaald in het besluit van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de Milieuvergunning.

§3. De regering kan de nadere regels vaststellen aangaande de wijze waarop de gegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater kunnen worden bepaald voor de toepassing van de in §1 aangegeven berekeningsmethode.

§4 Heffingsplichtigen die de toepassing wensen van de in §1 bedoelde berekeningsmethode moeten zelf zorgen voor meet- en bemonsteringsresultaten afkomstig van een op eigen initiatief uitgevoerde meetcampagne door een door de regering erkend laboratorium.

Indien de heffingsplichtige en de Maatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar monsternemingen hebben laten uitvoeren en de overeenkomstig §1 vastgestelde N_1-waarde berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij 30 % hoger ligt dan de N_1-waarde bepaald op grond van de resultaten van de heffingsplichtige, worden de componenten N_1, N_2 en N_3 bedoeld in §1 uitsluitend berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij.

In dit geval worden de kosten voor monsterneming en analyses die als basis dienen voor bedoelde heffing ten laste gelegd aan de heffingsplichtige.

§5. Indien de heffingsplichtige niet beschikt over geldige meet- en bemonsteringsgegevens, vermeld in §4, eerste lid, én indien §6 of §7 van dit artikel niet van toepassing is, kan de Maatschappij de in §1 bedoelde berekeningsmethode toepassen voorzover de nodige gegevens beschikbaar zijn en voorzover dit resulteert in een hogere vuilvracht dan de vuilvracht berekend volgens artikel 35septies en dit zonder verhaal van de betrokken heffingsplichtige voor wat de keuze van de berekeningsmethode betreft. In dit geval worden de kosten van de VMM-campagne ten laste gelegd van de heffingsplichtige.

§6. Indien de heffingsplichtige voor één of meer componenten N_1, N_2 of N_3 niet beschikt over meet- en bemonsteringsgegevens zoals bedoeld in §4, eerste lid, kan hij bij de aangifte bedoeld in artikel 35octies §1 een schriftelijke aanvraag tot afwijking van de toepassing van artikel 35septies en van §1 van dit artikel voegen. Indien de Maatschappij dit verzoek aanvaardt zal de vuilvracht van de componenten waarvoor de heffingsplichtige niet beschikt over meet- en bemonsteringsgegevens zoals bedoeld in §4, eerste lid, vastgesteld worden op 1,5 maal het rekenkundig gemiddelde van respectievelijk de N_1, N_2 of N_3-componenten vastgesteld voor de drie opeenvolgende, voorgaande heffingsjaren.

Voor de heffingsplichtige waarvan de heffingsplicht ontstaan is maximum drie kalenderjaren voor het heffingsjaar waarvoor de heffingsplichtige voor één of meer componenten N_1, N_2 of N_3 niet beschikt over meet- en bemonsteringgegevens zoals bedoeld in §4, eerste lid, kunnen tevens maximum drie heffingsjaren volgend op het heffingsjaar waarvoor de heffingsplichtige voor één of meer van de componenten niet beschikt over meet- en bemonsteringsresultaten, aanvullend worden gebruikt voor de berekening van de vuilvracht van de componenten overeenkomstig het eerste lid. Samen met het heffingsjaar waarvoor de heffingsplichtige voor één of meer componenten N_1, N_2 of N_3 niet beschikt over meet- en bemonsteringsresultaten zoals bedoeld in §4, eerste lid, moeten de heffingsjaren waarvan de vuilvracht in rekening gebracht wordt, vier opeenvolgende heffingsjaren vormen. Deze heffingsplichtige moet een schriftelijke aanvraag tot herberekening van de vuilvracht van de overeenkomstig het eerste lid, indienen ten laatste op 1 april van het jaar volgend op het laatste betrokken heffingsjaar dat gebruikt wordt voor de herberekening.

Deze bepaling is van toepassing op voorwaarde dat:

1° de vuilvracht van de componenten N_1, N_2 of N_3 waarvoor de heffingsplichtige niet beschikt over meet- en bemonsteringsresultaten, voor drie opeenvolgende heffingsjaren gebaseerd is op meet- en bemonsteringsgegevens die voldoen aan de vereisten bepaald in §3 en in §4, eerste lid;

2° in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar de productieprocessen dezelfde zijn als deze in drie opeenvolgende jaren en het waterverbruik Q, het geloosd jaarafvalwatervolume Qj en de geloosde vuilvracht N in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar gelijkaardig is aan het waterverbruik Q, het geloosd jaarafvalwatervolume Qj en de geloosde vuilvracht N, gebruikt voor het vaststellen van de heffing voor drie opeenvolgende jaren;

3° in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar geen vaststellingen zijn gedaan m.b.t. het niet of onvoldoende functioneren van de aanwezige zuiveringsapparatuur;

4° in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar geen inbreuken werden vastgesteld inzake de lozing van afvalwater door middel van een proces-verbaal van overtreding of een vaststellingsverslag bedoeld in artikel 35decies, §2 waaruit blijkt dat de heffingsplichtige handelt met opzet om de heffing geheel of gedeeltelijk te ontwijken;

5° uit de bij de aangifte gevoegde verantwoordingsstukken blijkt dat aan de voorwaarden bepaald onder 1° tot 4° is voldaan.

Indien bovenvermelde regeling toegepast wordt op één of meer van de componenten N_1, N_2 of N_3 kan artikel 35*septies* niet meer toegepast worden op één of meer van de overige componenten N_1, N_2 of N_3 en dit zonder verhaal van de betrokken heffingsplichtige voor wat de keuze van de berekeningsmethode betreft.

§7. Indien de bepalingen van §6 op één of meer componenten N_1, N_2 of N_3 van toepassing zijn, én de Maatschappij heeft in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar monsternemingen laten uitvoeren conform §3, dan worden deze meet- en bemonsteringsresultaten voor alle componenten gebruikt bij de berekening van de vuilvracht voor zover de som van de componenten N_1, N_2 en N_3 berekend op basis van deze metingen hoger is dan de som van de vuilvracht van de componenten N_1, N_2 en N_3 hetzij berekend volgens §1, hetzij berekend volgens §6. In dit geval worden de kosten van de VMM-campagne ten laste gelegd van de heffingsplichtige.

§8. Elke heffingsplichtige die in de loop van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar zorgt voor een sterke en blijvende daling van de vuilvracht veroorzaakt door het geloosde afvalwater, hetzij door investeringen in het productieproces of zuiveringstechnische werken hetzij door het stopzetten van bepaalde verontreinigende activiteiten en hiervan het bewijs kan leveren, kan voor de berekening van de heffing een evenredige opsplitsing bekomen op voorwaarde dat voor elke periode geldige meet- en bemonsteringsgegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater overeenkomstig de bepalingen van dit artikel beschikbaar zijn.

Indien voor de periode vóór het realiseren van de bedoelde sterke en blijvende daling van de vuilvracht geen meet- en bemonsteringsgegevens afvalwater overeenkomstig de bepalingen van dit artikel beschikbaar zijn, dan wordt voor deze periode de heffing berekend overeenkomstig artikel 35septies. Ingeval meet- en bemonsteringsgegevens met betrekking tot de periode na de aanpassing of stopzetting ontbreken, wordt de heffing voor het volledige jaar berekend overeenkomstig in §1 bedoelde berekeningsmethode op basis van de gegevens van de periode vóór de wijziging of stopzetting.

§9. Elke heffingsplichtige die acties onderneemt om te komen tot een in §8 bedoelde sterke en blijvende daling van de vuilvracht, stelt de leidend ambtenaar minstens 1 maand voorafgaand aan de wijziging schriftelijk op de hoogte van:

1° ofwel de ingebruikname van een nieuw productieproces;

2° ofwel de ingebruikname van een zuiveringstechnische installatie;

3° ofwel het stopzetten van de verontreinigende activiteit.

§10. Indien in de loop van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar overeenkomstig §8 twee perioden worden onderscheiden, dan neemt de tweede periode slechts een aanvang op de eerste dag van de maand waarin de meet- en bemonstering van het afvalwater overeenkomstig de bepalingen van dit artikel uitgevoerd werd en waaruit de in §8 bedoelde sterke en blijvende daling van de vuilvracht blijkt.

§11. De in §8 vermelde regeling geldt niet voor seizoensgebonden activiteiten.

§12. Vanaf het heffingsjaar 2005 wordt Qj als volgt bepaald:

Qj: Het jaarvolume geloosd afvalwater (Qj) is de gedurende het volledig kalenderjaar voorafgaand aan het heffingsjaar geloosde hoeveelheid afvalwater, uitgedrukt in m^3 , vastgesteld met behulp van een continu werkend debietmeetsysteem waarbij doorlopend het geloosde dagdebiet wordt gemeten en dagelijks geregistreerd volgens de door de regering vastgestelde regels. Bij ontstentenis van deze meting wordt Qj vastgesteld als de som van het in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar door de drinkwatermaatschappij geleverde drinkwater en van de gedurende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar ontvangen hoeveelheid oppervlaktewater, grondwater, hemelwater en ander water uitgedrukt in m^3, verminderd met de hoeveelheid water gebruikt als koelwater voorzover dit koelwater niet samen met het afvalwater geloosd wordt.

De af te trekken hoeveelheid water gebruikt als koelwater is gelijk aan het volume gemeten aan de hand van een continue debietmeting met registratie volgens de door de regering vastgestelde regels.

Indien de hoeveelheid gebruikt als koelwater niet is vastgesteld door middel van debietmeetapparatuur wordt deze hoeveelheid onweerlegbaar vermoed gelijk te zijn aan het geloosde volume vergund koelwater zoals bedoeld in §1.

De opgenomen hoeveelheid grondwater is gelijk aan het volume gemeten aan de hand van een continue debietmeting met registratie volgens de door de regering vastgestelde regels.

Indien de heffingsplichtige het opgenomen grondwater niet kan aantonen met behulp van een verzegelde debietmeting met registratie wordt onweerlegbaar vermoed dat deze hoeveelheid gelijk is aan het grondwatervolume bepaald overeenkomstig artikel 2*8*quater, §2, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer met uitzondering van de bepaling onder 2°, a).

De opgenomen hoeveelheid oppervlaktewater is gelijk aan het volume gemeten aan de hand van een continue debietmeting met registratie volgens de door de regering vastgestelde regels.

Wanneer de hoeveelheid opgenomen oppervlaktewater niet vastgesteld is door middel van een verzegelde debietmeting met registratie wordt deze hoeveelheid onweerlegbaar vermoed gelijk te zijn aan het gecapteerde volume water dat de beheerder van de betrokken waterweg het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar in aanmerking heeft genomen voor het bepalen van de vergoeding voor de vergunning voor de watervang in het kader van de wetgeving inzake het capteren van oppervlaktewater vastgesteld bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991.

Bij captaties uit onbevaarbare oppervlaktewateren en captaties van minder dan 500 m^3 per jaar wordt onweerlegbaar vermoed dat de opgenomen hoeveelheid oppervlaktewater gelijk is aan:

de som van de nominale capaciteit van de pompen, uitgedrukt in m^3 per uur vermenigvuldigd met T: daarbij is

– voor seizoensgebonden irrigatie in open lucht voor land- en tuinbouw in hoofdactiviteit: T =200;

– voor andere seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur: T =10 x het reële aantal dagen dat de oppervlaktewaterwinning in gebruik geweest is;

– in de overige gevallen T: 2000.

Het overeenkomstig vorige lid berekende volume oppervlaktewater van meer dan 500 m^3 wordt teruggebracht tot 500 m^3.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder hemelwater verstaan, het hemelwater dat gebruikt wordt voor de activiteiten van de in bijlage vermelde sectoren of vervuild wordt of samen met het afvalwater geloosd wordt.

De ontvangen hoeveelheid hemelwater is gelijk aan het volume gemeten aan de hand van een continue debietmeting met registratie volgens de door de regering vastgestelde regels.

Indien de heffingsplichtige het in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar volume ontvangen hemelwater niet kan aantonen aan de hand van een verzegelde debietmeting voorzien van registratie, wordt de hoeveelheid hemelwater gelijkgesteld aan 800 l/m^2 afspoelbare of vervuilde oppervlakte tenzij de heffingsplichtige aan de hand van de gegevens afkomstig van het Koninklijk Metereologisch Instituut, kan aantonen dat de neerslag kleiner is dan 800 l/m^2 .

In afwijking van de vorige paragrafen moeten de systemen voor de registratie van het debiet die vóór 1 januari 2004 in gebruik werden genomen, uiterlijk op 1 januari 2008 zijn verzegeld door de maatschappij. De overige debietmetingssystemen moeten bij de indienstname worden verzegeld indien de heffingsplichtige hiervan gebruik wil maken voor de bepaling van Qj.

§13. Indien de maatschappij onvergunde lozingen bewijst, zal de heffingsplichtige voor de jaren waarin de onregelmatigheden zich hebben voorgedaan, geen aanspraak meer kunnen maken op de berekening van de heffing volgens artikel 35quinquies.

De betreffende meet- en bemonsteringsresultaten worden onweerlegbaar vermoed onjuist te zijn en de heffing wordt herberekend overeenkomstig artikel 35septies en artikel 35terdecies §2.

§14. Wanneer geldige tegenanalyses zijn uitgevoerd conform de bepalingen van artikel 35quinquies van de wet en de in uitvoering hiervan genomen besluiten wordt voor de bepaling van de componenten N_1, N_2 en N_3 bedoeld in §1 op dagbasis per parameter het gemiddelde genomen van de resultaten van de analyses en tegenanalyses.”.

Artikel 25

In artikel 35septies, §1 van dezelfde wet ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992 gewijzigd bij de decreten van 22 december 1993, 21 december 1994, 19 december 1997, 19 december 1998, 21 december 2001, 27 juni 2003 en 19 december 2004 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Onverminderd de toepassing van artikel 35quinquies, §§5, 6 en 7 wordt bij het niet of onvolledig voorhanden zijn van de gegevens bedoeld in artikel 35quinquies §4, eerste lid, de vuilvracht voor één of meer van de componenten N_1, N_2 en N_3 als volgt berekend.”.

Artikel 26

Bij wijze van uitzonderingsmaatregel kan de Maatschappij ten aanzien van heffingsdossiers die nog niet afgesloten zijn en/of die het voorwerp uitmaken van een aansprakelijkheidsvordering voor hoven en rechtbanken, na schriftelijke aanvraag van de heffingsplichtige, ingediend ten laatste één jaar na publicatie van dit decreet, beslissen om artikel 35 quinquies §§6 en 7 toe te passen op de heffingen gevestigd voor de vorige heffingsjaren voorzover op basis van verantwoordingstukken wordt aangetoond dat voldaan is aan de in artikel 35quinquies §6 gestelde voorwaarden.

In dat geval kan, in afwijking van artikel 418 WIB, enkel het verschil tussen het heffingsbedrag en de eventuele heffingsverhoging én het bedrag berekend door toepassing van de bepalingen van artikel 35quinquies §§ 6 en 7 en de eventuele heffingsverhoging terugbetaald worden aan de heffingsplichtige. Alle kosten verbonden aan eerdere betwistingen in dit verband blijven ten laste van de heffingsplichtige.

HOOFDSTUK IX

Flanders Hydraulics

Artikel 27

Artikel 8 van het decreet van 31 januari 2003 betreffende de oprichting van een eigen vermogen Flanders Hydraulics wordt opgeheven.

HOOFDSTUK X

Onderwijs

AFDELING I

Hogescholen

Artikel 28

Artikel 178 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt gewijzigd als volgt:

1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

§1. Het bedrag bestemd voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen is in het begrotingsjaar 2005 gelijk aan 536.011.719,26 euro.

Dit bedrag wordt jaarlijks verhoogd met aanvullende middelen, zoals vermeld in artikel 183bis §2. 2° en met middelen voor de academisering van de opleidingen van twee cycli, zoals vermeld in artikel 190 §3."

2° §3 wordt opgeheven.

Artikel 29

Artikel 184 van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd:

1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Vanaf 2006 worden de werkingsuitkeringen jaarlijks op de volgende wijze aangepast:
0,8 x (Ln/L05)+0,2x(Cn/C05), waarbij:
Ln/L05 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2005;
Cn/C04 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2005.";

2° in §2 wordt het jaartal "2004" vervangen door "2005".

AFDELING II

Basisonderwijs

Artikel 30

In het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wordt in artikel 80 §1 het woord "administratief" vervangen door het woord "rekenplichtig-correspondenten".

AFDELING III

Tijdelijke projecten kunstinitiatie

Artikel 31

Artikel VIII.1 van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I wordt vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse Regering kent gedurende de schooljaren 2005-2006, 2006-2007 en 2007-2008 extra lestijden en/of uren-leraar en/of middelen toe in het kader van projecten inzake kunstinitiatie voor kansarme en/of allochtone minderjarigen.

Deze projecten hebben als doelstelling:

1° het zelfbeeld bevorderen bij leerlingen met een risico op schoolse achterstand;

2° de cultuurcompetentie bij deze doelgroep verhogen;

3° de betrokkenheid van de buurt en de ouders bij de school te vergroten.".

Artikel 32

Artikel VIII.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"De in artikel 31, tweede lid, bedoelde doelstelling wordt verwezenlijkt door:

1° een artistieke begeleiding van de betrokken minderjarigen door kunstenaars; en/of

2° de professionalisering van leerkrachten van een school voor basisonderwijs of secundair onderwijs inzake de integratie van muzische vorming in een interculturele schoolomgeving; en/of

3° de organisatie van een kunstinitiatie die nauw aansluit bij de leefwereld van de betrokken minderjarigen.".

Artikel 33

Artikel VIII.3 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De in artikel 31, eerste lid, bedoelde ondersteuning kan worden toegekend aan een school voor basisonderwijs of secundair onderwijs.

§2. De middelen kunnen ingezet worden in het kader van een samenwerkingsovereenkomst tussen in het eerste lid bedoelde scholen en alle hierna vermelde partners:

1 instellingen voor deeltijds kunstonderwijs,

2 een erkende professionele culturele organisatie,

3 een buurtgerichte organisatie.”.

AFDELING IV

Werkingsmiddelen Universiteit Gent en tUL

Artikel 34

Artikel 130, §2, 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2001, vervangen bij de decreten van 4 april 2003 en 24 december 2004, gedeeltelijk vernietigd bij het arrest 29/2005 van 9 februari 2005 van het Arbitragehof, wordt vervangen als volgt:

“§2. 2° Voor de jaren 2002, 2003, 2004, 2005 en 2006 is het forfaitair bedrag, uitgedrukt in duizend euro, voor elke universiteit vastgesteld als volgt:

	2002	2003	2004	2005	2006
1. Katholieke Universiteit Leuven	189.265	193.508	192.804	192.804	192.804
2. Vrije Universiteit Brussel	66.128	68.358	68.202	68.202	68.202
3. Universiteit Antwerpen	71.096	72.336	72.210	72.210	72.210
4. Limburgs Universitair Centrum	13.472	13.839	13.845	13.845	13.845
5. transnationale Universiteit Limburg	4.518	4.503	4.487	4.501	4.501
6. Katholieke Universiteit Brussel	4.420	4.780	4.785	4.785	4.785
7. Universiteit Gent	148.694	150.630	150.454	150.454	150.454

Artikel 35.

Artikel 130, §3, 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2001, gewijzigd bij het decreet van 14 februari 2003 en vervangen bij de decreten van 4 april 2003, gedeeltelijk vernietigd bij het arrest 29/2005 van 9 februari 2005 van het Arbitragehof, wordt vervangen als volgt:

“§3. 2° De Vlaamse universiteiten ontvangen voor de jaren 2002, 2003, 2004, 2005 en 2006 extra bijdragen aan werkingsuitkeringen, uitgedrukt in duizend euro:

	2002	2003	2004	2005	2006
1. Katholieke Universiteit Leuven	3.939	5.588	7.122	7.122	7.122
2. Vrije Universiteit Brussel	1.319	1.924	2.375	2.375	2.375
3. Universiteit Antwerpen	1.998	2.945	3.765	3.765	3.765
4. Limburgs Universitair Centrum	319	476	634	634	634
5. transnationale Universiteit Limburg	105	156	209	209	209
6. Katholieke Universiteit Brussel	112	161	196	196	196
7. Universiteit Gent	8.780	11.847	14.616	17.199	19.686

AFDELING V

Universiteitendecreet

Artikel 36

Artikel 136 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2001 en vervangen bij het decreet van 4 april 2003 en het decreet van 24 december 2004 wordt gewijzigd als volgt:

1° §1, 2°, wordt vervangen door wat volgt:

2° De universiteiten, vermeld in artikel 3, 1°, 2°b), 3°, 4° b) en c) en 6°, ontvangen voor de jaren 2005 en 2006 voor de uitgaven die voortvloeien uit de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen en -lasten, met inbegrip van de door de instellingen gefinancierde aanvullende pensioenen, om een gelijkwaardig statuut te verzekeren als voor de universiteiten, vermeld in artikel 3, 2°a), 4° a) en 5°, de volgende bedragen, uitgedrukt in duizend euro:

	2005	2006
1. Katholieke Universiteit Leuven	8.315	8.331
2. Vrije Universiteit Brussel	3.047	3.053
3. Universiteit Antwerpen	190	190
4. Limburgs Universitair Centrum	136	136
5. Katholieke Universiteit Brussel	206	206

2° §2, 2° wordt vervangen door wat volgt:

2° De Vlaamse universiteiten ontvangen voor de jaren 2002 tot en met 2006 de volgende aanvullende wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen, uitgedrukt in duizend euro:

	2002	2003	2004	2005	2006
Katholieke Universiteit Leuven	1.768	2.596	3.109	3.109	3.109
Vrije Universiteit Brussel	536	764	840	840	840
Universiteit Antwerpen	134	185	292	51	51
Limburgs Universitair Centrum	10	20	32	32	32
Katholieke Universiteit Brussel	35	58	63	63	63

AFDELING VI

Werkingssubsidie ITG

Artikel 37

In artikel 15, §2, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 april 2001, het decreet van 7 december 2001, het decreet van 21 december 2001, het decreet van 14 februari 2003, het decreet van 4 april 2003, het decreet van 19 december 2003 en het decreet van 24 december 2004 wordt de woorden ‘voor het begrotingsjaar 2003 vastgesteld op 8.332.000 euro’ vervangen door het woord ‘voor het begrotingsjaar 2005 vastgesteld op 8.594.000’.

HOOFDSTUK VII

Meerwaardeneconomie

Artikel 38

Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van … tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de meerwaardeneconomie.

HOOFDSTUK VIII

Financiën

AFDELING I

Decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996

Artikel 39

In artikel 39 §1 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, hoofdstuk VIII, afdeling 2, gewijzigd bij decreten van 8 juli 1996, 8 juli 1997, 15 juli 1997, 7 juli 1998, 18 mei 1999, 30 juni 2000, 6 juli 2001, 7 mei 2004 en 24 december 2004, wordt tussen het derde en het vierde lid, een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Titel VII, Hoofdstuk VIII, Afdeling IVbis van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992, zoals ingevoegd bij artikel 332 van de Programmawet van 27 december 2004, is niet van toepassing op de ingevolge deze afdeling verschuldigde sommen, intresten, administratieve geldboeten en de kosten.".

AFDELING II

Decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

Artikel 40

Aan artikel 33 van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, zoals gewijzigd bij decreten van 20 december 1996, 08 juli 1997, 14 juli 1998, 30 juni 2000, 09 maart 2001, 06 juli 2001, 05 juli 2002, 27 juni 2003 en 19 december 2003 worden de volgende woorden toegevoegd:

"met uitzondering van Titel VIII, Hoofdstuk IX, Afdeling IVbis van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 zoals ingevoerd bij artikel 332 van het Programmawet van 27 december 2004".

HOOFDSTUK IX

Slotbepalingen

Artikel 41

Artikel 4 en artikelen 34 tot en met 40 hebben uitwerking met ingang vanaf 1 januari 2005.

De artikelen 24 en 25 hebben uitwerking met ingang vanaf 1 januari 2006.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming,

Frank VANDENBROUCKE

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Inge VERVOTTE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,

Marino KEULEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen,

Kathleen VAN BREMPT

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 38.362/1/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en derde kamer, op 27 april 2005 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2005", heeft op 2 mei 2005 het volgende advies gegeven:

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat "het voorontwerp van decreet tegen 30 april bij het Vlaams Parlement moet ingediend worden" (1).

Gelet op artikel 19 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, naar luid waarvan ontwerpen tot aanpassing van de begroting in het parlement ingediend moeten worden uiterlijk op 30 april, kan die uiterst summiere motivering worden aanvaard.

*
* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond (2), alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

1. Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse regering op 22 april 2005 beslist de Vlaamse minister, bevoegd voor de financiën en de begrotingen, te gelasten om over het voorliggende ontwerp het advies te vragen van, respectievelijk, de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR), de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Mina-Raad) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV).

---

(1) Met betrekking tot die datum moet worden opgemerkt dat de adviesaanvraag op 27 april 2005 bij de Raad van State, afdeling wetgeving, is ingediend, zodat de termijn waarbinnen het advies moet worden gegeven, slechts op 4 mei 2004 verstrijkt.

(2) Nu het om een voorontwerp van decreet gaat, kan worden aangenomen dat onder "rechtsgrond" wordt verstaan het zich verdragen met de hogere rechtsregels.

Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van de voornoemde adviezen nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, voor een nieuw onderzoek aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd.

2. Luidens artikel 4, eerste lid, van het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind, wordt elk ontwerp van decreet "op het ogenblik van indiening bij het Vlaams Parlement vergezeld van een kindeffectrapport, voorzover de voorgenomen beslissing kennelijk het belang van het kind rechtstreeks raakt". Bij besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2004 betreffende de instelling van het kindeffectrapport is uitvoering gegeven aan voormelde bepaling en aan artikel 11 van het decreet. Artikel 2 van dat besluit bepaalt: "een voorontwerp van decreet waarvoor de verplichting geldt, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van het decreet, kan door de Vlaamse regering enkel worden goedgekeurd als het vergezeld is van een kindeffectrapport dat is opgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet".

De artikelen 31 tot 33 van het ontworpen decreet hebben betrekking op projecten inzake kunstinitiatie voor kansarme of allochtone minderjarigen, en moeten worden geacht kennelijk het belang van het kind rechtstreeks te raken. Op grond van de genoemde bepalingen van het decreet van 15 juli 1997 en van het besluit van 26 maart 2004 moet derhalve over die artikelen een kindeffectrapport worden opgesteld, wat, zoals de gemachtigde bevestigt, niet is gebeurd.

Aan dit vormvereiste zal alsnog dienen te worden voldaan. Ook hier dient te worden opgemerkt dat eventuele wijzigingen die ten gevolge van het vervullen van het vormvereiste zouden worden aangebracht, om advies aan de Raad van State, afdeling wetgeving, moeten worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk I - Algemeen

Artikel 1

Luidens artikel 1 van het ontwerp regelt het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, "een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid (lees: gemeenschaps- en gewestaangelegenheden)".

De juridische bezwaren omtrent het regelen in eenzelfde decreet van gemeenschaps- en gewestaangelegenheden zijn het Vlaams Parlement genoegzaam bekend, zodat het overbodig is daarover verder uit te weiden.

Hoofdstuk VII - Aslastendecreet

Artikel 9

In het ontworpen artikel 57, § 1, eerste lid, moet worden verwezen naar artikel 56 in plaats van naar artikel 3.

Hoofdstuk VIII - Oppervlaktewateren

Artikel 26

Luidens artikel 26, eerste lid, van het ontwerp kan de Maatschappij (Vlaamse Milieumaatschappij), "bij wijze van uitzonderingsmaatregel (...) ten aanzien van heffingsdossiers die nog niet afgesloten zijn en/of die het voorwerp uitmaken van een aansprakelijkheidsvordering voor hoven en rechtbanken, na schriftelijke aanvraag van de heffingsplichtige, ingediend ten laatste één jaar na publicatie van dit decreet, beslissen om artikel 35*quinquies* §§ 6 en 7 toe te passen op de heffingen gevestigd voor de vorige heffingsjaren voorzover op basis van verantwoordingsstukken wordt aangetoond dat voldaan is aan de in artikel 35*quinquies* § 6 gestelde voorwaarden".

Naar luid van artikel 172, tweede lid, van de Grondwet, kan geen vrijstelling of vermindering van belasting worden toegestaan dan door een wet. Dit artikel huldigt het legaliteitsbeginsel inzake vrijstellingen of verminderingen van belasting.

Op grond van dat beginsel moeten de voorwaarden voor de vrijstelling of vermindering worden opgenomen in het decreet zelf. De decreetgever mag het daarentegen niet overlaten aan de administratie om te oordelen over een verzoek tot vrijstelling of vermindering van een belasting (3).

Zoals de ontworpen bepaling is geredigeerd, lijkt zij te impliceren dat de Vlaamse Milieumaatschappij over een discretionaire bevoegdheid beschikt om al dan niet te beslissen artikel 35*quinquies*, §§ 6 en 7, toe te passen wanneer voldaan is aan de voorwaarden voor de toepassing ervan. Dit is in strijd met het legaliteitsbeginsel inzake vrijstellingen of verminderingen van belasting.

Om verenigbaar te zijn met het voorschrift van artikel 172, tweede lid, van de Grondwet, moet artikel 26, eerste lid, van het ontwerp daarom geredigeerd worden als volgt:

"De Maatschappij past ten aanzien van heffingsdossiers die nog niet afgesloten zijn of die het voorwerp uitmaken van een aansprakelijkheidsvordering voor hoven en rechtbanken, na schriftelijke aanvraag van de heffingsplichtige, ingediend ten laatste één jaar na de bekendmaking van dit decreet, artikel 35*quinquies*, §§ 6 en 7, toe op de heffingen gevestigd voor de vorige heffingsjaren, voorzover op basis van verantwoordingsstukken wordt aangetoond dat voldaan is aan de in artikel 35*quinquies*, § 6, gestelde voorwaarden."

---

(3) Zie o.m. J. VELAERS, *De Grondwet en de Raad van State, afdeling Wetgeving*, Antwerpen, Maklu Uitgevers, 1999, p. 606.

Hoofdstuk X - Onderwijs

Afdeling III - Tijdelijke projecten kunstinitiatie

Artikelen 31 tot 33

1. De artikelen 31 tot 33 van het ontwerp, waarbij de artikelen VIII.1 tot VIII.3 van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen -I worden vervangen, brengen een aantal wijzigingen aan in de regeling van de tijdelijke projecten kunstinitiatie voor kansarme of allochtone minderjarigen.

De mogelijkheid tot het opzetten van die projecten, die reeds werden of worden georganiseerd in de schooljaren 2002-2003, 2003-2004 en 2004-2005, wordt thans verlengd tot het schooljaar 2007-2008. Bovendien worden deze projecten niet langer als experimenteel bestempeld.

Met betrekking tot deze projecten rijst vooreerst de vraag of ze, gelet op de gegevens die zo-even werden aangestipt, nog steeds als tijdelijke projecten kunnen worden beschouwd en of dienvolgens het woord "tijdelijke" niet beter zou worden geschrapt in het opschrift van hoofdstuk VIII van het decreet van 28 juni 2002 en in artikel VIII.5, 1°, van dat decreet.

Voorts dient de bevoegdheidstoekenning aan de Vlaamse Regering in het ontworpen artikel VIII.1, eerste lid, te worden getoetst aan het in artikel 24, § 5, van de Grondwet vervatte legaliteitsbeginsel. Dat beginsel houdt onder meer in dat de essentiële aspecten van de inrichting van het onderwijs door de decreetgever worden geregeld. Artikel 24, § 5, van de Grondwet verbiedt weliswaar niet dat onder bepaalde voorwaarden bevoegdheden aan andere overheden worden toegekend, doch enkel voor zover die bevoegdheden op de tenuitvoerlegging van de door de decreetgever zelf vastgestelde beginselen betrekking hebben. Via die opdrachten kan de regering of een andere overheid de onnauwkeurigheid van die beginselen niet opvangen of onvoldoende omstandige beleidskeuzes niet verfijnen [(4)].

Te dezen worden bij decreet de doelstellingen van de projecten bepaald, alsmede de wijze waarop die doelstellingen dienen te worden bereikt, worden de partners

---

(4) Zie bij voorbeeld Arbitragehof, nr. 41/2004, 17 maart 2004, B.3.2.

waarmee in de projecten dient te worden samengewerkt omschreven in het decreet, bevat het decreet regels betreffende de aanstelling van de bij de projecten betrokken personeelsleden en wordt het advies dat de inspectie verleent na evaluatie van de projecten op het einde van het schooljaar 2004-2005, aan het Vlaams Parlement voorgelegd. Gelet hierop is de Raad van State, afdeling wetgeving, van oordeel dat de bevoegdheidstoekenning aan de Vlaamse Regering vervat in het ontworpen artikel VIII.1, zelfs al kan het tijdelijke karakter van de in de ontworpen artikelen VIII.1 tot VIII.3 in twijfel worden getrokken, en het inhoudelijk eerder lijkt te gaan om structurele projecten, niet onverenigbaar is met artikel 24, § 5, van de Grondwet.

2. In het ontworpen artikel VIII.2 (artikel 32 van het ontwerp) dient te worden gewag gemaakt van "artikel VIII.1, tweede lid," en niet van "artikel 31, tweede lid,", en in het ontworpen artikel VIII.3 (artikel 33 van het ontwerp) "van artikel VIII.1, eerste lid,", en niet van "artikel 31, eerste lid,".

Artikel 37

Het bedrag van 8.332.000 euro waaraan in artikel 37 van het ontwerp wordt gerefereerd, dient te worden vervangen door het bedrag van 8.319.000 euro, gelet op de wijziging van artikel 15, § 2, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening, bij het decreet van 19 december 2003.

Hoofstuk VII (lees: XI) - Meerwaardeneconomie

Artikel 38

Zoals inzonderheid blijkt uit de omstandigheid dat in artikel 38 van het ontwerp niet de datum is vermeld van het samenwerkingsakkoord waarvan het de goedkeuring beoogt, en zoals door de gemachtigde ambtenaar wordt bevestigd, werd het bedoelde samenwerkingsakkoord nog niet door de erbij betrokken partijen ondertekend.

Dat "samenwerkingsakkoord" is derhalve nog niet "gesloten" in de zin van artikel 92*bis*, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming

der instellingen, en is derhalve in werkelijkheid nog maar een ontwerp van samenwerkingsakkoord.

Overeenkomstig een vaste adviespraktijk van de Raad van State, afdeling wetgeving, dient de adviesaanvraag betreffende een bepaling strekkende tot goedkeuring van zulk een "samenwerkingsakkoord" als voorbarig - en bijgevolg als niet-ontvankelijk - te worden aangemerkt. Er kan derhalve niet worden geadviseerd over artikel 38 van het ontwerp.

Hoofdstuk IX (lees: XIII) - Slotbepalingen

Artikel 41

1. Krachtens artikel 41, eerste lid, van het ontworpen decreet hebben de artikelen 39 en 40 uitwerking met ingang van 1 januari 2005. Aan de auditeur-verslaggever verklaarde de gemachtigde dat er met betrekking tot de leegstandsheffingen nog geen verzoeken tot onbeperkt uitstel van invordering werden ingediend en bijgevolg zulk uitstel nog niet werd toegekend. Mocht dit laatste ook nog het geval zijn bij de inwerkingtreding van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, dan zou de retroactiviteit uiteraard doelloos zijn. In het tegenovergestelde geval komt het de Raad van State, afdeling wetgeving, voor dat de in de memorie van toelichting ingeroepen administratieve moeilijkheden bij het onderzoek van de verzoeken, geen verantwoording vormen voor de retroactiviteit [(5)], nu dat onderzoek in ieder geval reeds zou hebben plaatsgevonden [(6)].

De artikelen 39 en 40 kunnen derhalve geen retroactieve uitwerking hebben.

---

(5) Zie m.b.t. de toelaatbaarheid van retroactiviteit, o.m. Arbitragehof, nr. 25/2005, 2 februari 2005, B.8.2.

(6) Weliswaar doet het retroactief verdwijnen van de rechtsgrond van de beslissingen tot toekenning van onbeperkt uitstel van invordering, die beslissingen niet als zodanig uit de rechtsorde verdwijnen. Die beslissingen zouden evenwel kunnen worden ingetrokken binnen de grenzen waarbinnen intrekking mogelijk is, of de wettigheid ervan zou op grond van het ontbreken van een rechtsgrond kunnen worden betwist.

2. Artikel 41, tweede lid, bepaalt dat de artikelen 24 en 25 van het ontworpen decreet in werking treden op 1 januari 2006. Wat betreft artikel 26 is evenwel geen bijzondere datum van inwerkingtreding bepaald, zodat dit artikel in werking zal treden de tiende dag na bekendmaking van het decreet in het Belgisch Staatsblad.

Volgens de memorie van toelichting daarentegen, zou de uitzonderingsbepaling van artikel 26 van het ontwerp slechts "van toepassing (zijn) vanaf 01.01.2006".

Hierover om uitleg gevraagd, heeft de gemachtigde van de regering verklaard dat het de bedoeling is dat zowel de artikelen 24 en 25, als artikel 26 van het ontwerp, in werking treden de tiende dag na bekendmaking van het decreet in het Belgisch Staatsblad.

Derhalve moet artikel 41, tweede lid, van het ontwerp weggelaten worden.

Het advies betreffende de artikelen 1, 2, 4, 5 en 28 tot 41 werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de HH. R. AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd, P. DEPUYDT en W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeurs, en J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS M. VAN DAMME

Het advies betreffende de artikelen 1, 3, 6 tot 27, en 41 werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	staatsraad, voorzitter,
	P. LEMMENS, B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

De verslagen werd uitgebracht door de H. R. VANDER ELSTRAETEN, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd, en de H. J. VAN NIEUWENHOVE, en Mevr. K. BAMS, auditeurs.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS D. ALBRECHT

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sterk door overleg
20 jaar
SERV Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 4 mei 2005
AG/IT/05/46

Aan de heer VAN MECHELEN Dirk
Vl. minister Financiën & Begroting & RO
Koning Albert II-laan 19 - Phoenixgebouw

1210 BRUSSEL

Betreft: Programmadecreet

Mijnheer de Minister,

Op 22 april 2005 heeft u de SERV bij hoogdringendheid om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2005.

Ik heb de eer u te melden dat de SERV vanuit sociaal-economische invalshoek geen bemerkingen heeft bij het voorgelegde voorontwerp van decreet.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Wetstraat 34-36 1040 Brussel Tel: 02.20.90.111 Fax: 02.21.77.008 E-mail: serv@serv.be www.serv.be

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

MiNa-Raad

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Briefadvies

van 9 mei 2005

over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2005

De heer Dirk Van Mechelen

Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

Koning Albert II-laan 19

1210 BRUSSEL

Datum: **9 mei 2005**
Uw ref.: **K09-u-05-0479**
Onze ref.: **03.04/L3/2005/288**
Betreft: **Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2005**

Mijnheer de minister,

De adviesvraag omtrent het in hoofding vermelde voorontwerp van decreet heeft de MiNa-Raad in goede orde bereikt. Gelet op uw verzoek om een spoedadvies, is de Raad echter genoodzaakt zijn advies te beperken tot een briefadvies.

De Raad herkent in het voorliggende voorontwerp twee onderwerpen met betrekking tot milieu en natuur:

- Hoofdstuk VI. OVAM, omtrent het opheffen van de financiële fondsen bij de OVAM.
- Hoofdstuk VIII. Oppervlaktewateren, omtrent de wetgeving m.b.t. de heffing op de waterverontreiniging.

De Raad gaat enkel in op dit laatste punt inzake de afvalwaterheffingen voor bedrijven. In feite komt het voorstel tot wijziging neer op:

1) het bieden van een alternatief voor het berekenen van de heffing voor bedrijven die voor een jaar voorafgaand aan een bepaald heffingsjaar om procedurele of technische redenen geen metingen hebben voor het bepalen van één of meerdere N-factoren;

2) het aanbieden van een globale minnelijke schikking op basis van voorgaand alternatief aan bedrijven waarmee nog een geschil omtrent een heffing uit eerdere heffingsjaren doorloopt.

Wat het ‘bieden van een alternatieve berekeningswijze’ betreft, heeft de MiNa-Raad geen fundamentele opmerkingen.
De MiNa-Raad benadrukt dat het gaat om een gunstmaatregel voor ondernemingen die uitzonderlijk niet beschikken over geldige analyses. Het creëren van uitzonderingen doet het

risico op misbruiken toenemen. Dat moet voorkomen worden. Om misbruiken te voorkomen, wijst de Raad er expliciet op dat de afwijking op de normale berekeningswijze steeds gekoppeld moet worden aan de randvoorwaarden zoals vermeld in het voorontwerp van Artikel 35quinquies, paragraaf 6.
Het is bijgevolg duidelijk dat de noodoplossing mag enkel gebruikt worden door bedrijven die minstens in de drie opeenvolgende, voorgaande heffingsjaren hun heffing hebben laten berekenen op basis van meet- en bemonsteringsgegevens (1ste randvoorwaarde).
Uiteraard kan de alternatieve methode enkel toegepast worden mits het productieproces hetzelfde is en het waterverbruik, het geloosde debiet en de geloosde vuilvracht gelijkaardig zijn (2de randvoorwaarde).
De heffingsplichtige kan zich uiteraard niet beroepen op de uitzonderingsbepaling bij het niet of onvoldoende functioneren van de aanwezige zuiveringsinfrastructuur of ingeval van vaststellingen van inbreuken inzake de lozing van afvalwater (3de en 4de randvoorwaarde).

Op het eerste zicht lijkt de toepasbaarheid van de alternatieve berekeningswijze slechts uitzonderlijk te zullen voorkomen. In het licht van de tweede wijziging omtrent de retroactiviteit van de alternatieve berekening, kan het voorstel een regeling van geschillen uit het verleden in de hand werken[1]. De Raad dringt er overigens op aan dat ook een oplossing

[1] Volgens recente informatie van VMM blijkt dat de geschillen met grootverbruikers omtrent de heffing op de waterverontreiniging belangrijke bedragen vertegenwoordigen.

Heffingsjaar	Saldo op 24 maart 2005		Terugbetaling in 2004 (*)
	Totaal (*)	Heffing	
1991	1.559.410,16 €	912.251,44 €	105.232,43 €
1992	1.715.673,45 €	1.530.555,42 €	259.418,74 €
1993	4.738.087,54 €	2.985.711,62 €	151.856,44 €
1994	795.375,38 €	741.522,49 €	381.831,07 €
1995	1.686.380,85 €	1.514.729,37 €	282.036,37 €
1996	2.694.816,73 €	1.779.347,02 €	-88.838,72 €
1997	2.609.341,99 €	1.665.273,36 €	150.879,35 €
1998	2.084.635,16 €	1.446.220,23 €	81.383,74 €
1999	9.024.210,18 €	7.328.501,00 €	70.987,00 €
2000	7.951.964,76 €	6.448.184,49 €	17.014,37 €
2001	6.024.581,15 €	5.293.873,14 €	782.351,70 €
2002	6.686.146,46 €	6.082.535,51 €	985,515,64 €
2003	10.983.739,27 €	9.554.393,60 €	29.808.494,07 €

(*): inclusief heffing, boete, heffingsverhoging, intrest en verhoging vastgesteld recht

wordt gezocht voor de tegoeden uit faillissementen en de tegoeden ten aanzien van de federale overheidsdiensten.

Het ABVV, het ACV, de ACLVB, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA-Vlaams Economisch Verbond onthouden zich bij het voorliggende briefadvies aangezien zij daarover in het kader van de SERV een advies vaststelden.

Met de meeste hoogachting,

Luc Goeteyn
Wnd. Directeur

Hubert David
Voorzitter

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

PS/JJO/COR/015
Jacques Perquy

De heer D. Van Mechelen
Vlaams minister van Financiën en Begroting,
en Ruimtelijke Ordening
Koning Albert-laan 19
1210 Brussel

09 mei 2005
Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2005.

Mijnheer de Minister

In antwoord op uw voormelde adviesvraag delen wij u mede dat de Vlaamse Onderwijsraad ten aanzien van voorliggend voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2005 afziet van zijn adviesrecht.

Met vriendelijke groet,

J. Perquy
administrateur-generaal

A. Demeulemeester
voorzitter

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven

Artikel 2

Het artikel 3, 3°, van het decreet van 22 december 2000 houdende oprichting van het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven, zoals gewijzigd bij de decreten van 6 juli 2001 en 5 juli 2002, wordt als volgt gewijzigd:

"3° het gebeurlijk saldo zowel in gesplitste vastleggingskredieten als in gesplitste ordonnanceringskredieten op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds;".

HOOFDSTUK III

ALESH

Artikel 3

Instemming wordt betuigd met het Samenwerkingsakkoord van 16 december 2003 tussen de Federale Regering, de Vlaamse Regering, de Waalse Regering en de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de definitieve regeling van de schulden uit het verleden en de ermee verband houdende lasten inzake sociale huisvesting, gevoegd bij dit decreet.

HOOFDSTUK IV

Vlaams Investeringsfonds

Artikel 4

Het debetsaldo van de centralisatierekening van het Investeringsfonds, zoals gedefinieerd in artikel 4 van de overeenkomst d.d. 1 juli 1997 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Gemeentekrediet van België, in uitvoering van het besluit van 20 maart 1991 houdende uitvoering van het decreet op het investeringsfonds, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995, wordt voor een maximum bedrag van 288.000.000,00 euro opgenomen in de directe schuld. Voor de omschrijving van de directe schuld wordt verwezen naar artikel 2, 1°, van het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. De verschuldigde intresten op dit debetsaldo worden verrekend op programma 24.4 basisallocatie 21.01.

HOOFDSTUK V

Vlaams Infrastructuurfonds

Artikel 5

§1. In artikel 19 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden de volgende leden opgeheven:

1° het tweede lid van §2, ingevoegd door het decreet van 22 november 1995;

2° het tweede lid van §3, ingevoegd door het decreet van 22 november 1995 en vervangen door het decreet van 21 december 2001.

§2.. De Dienst met Afzonderlijk Beheer "Vlaams Infrastructuurfonds" neemt over:

1° de rechten en verplichtingen van het Cargovilfonds, ingeschreven onder basisallocatie 70.91 van het programma 24.10 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap;

2° de uitstaande verbintenissen lastens basisallocatie 70.91 hierboven vernoemd.

HOOFDSTUK VI

OVAM

Artikel 6

Artikel 20 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 20

Het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juli 1985 houdende de oprichting van financiële fondsen bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest wordt opgeheven. Het per 31 december 2003 beschikbaar saldo en de op die datum nog openstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen van het Investeringsfonds en het Fonds ambtshalve verwijdering, beide ingesteld bij de OVAM bij besluit van de Vlaamse Regering van 30 juli 1985, worden overgedragen naar het Fonds. De uitgaven die effectief aan de OVAM reeds werden terugbetaald, worden definitief toegewezen aan het Bodem Beschermings-Fonds. Ook alle toekomstige teruggevorderde en gerecupereerde uitgaven zullen aan het BBF worden toegewezen.".

HOOFDSTUK VII

Aslastendecreet

Artikel 7

In hoofdstuk XIV van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 19 december 2003, wordt een artikel 55bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 55bis

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder:

1° Vlaams Infrastructuurfonds: het fonds ingesteld bij artikel 57 en 58 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992;

2° wegeninspecteur: ambtenaar aangewezen ter uitvoering van artikel 62;

3° wegeninspecteur-controleur: ambtenaar aangewezen om de administratieve geldboete op te leggen;

4° solidariteitsbijdrage: de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, §1;

5° overtreder: natuurlijke persoon die een inbreuk op artikel 56 begaat;

6° onderneming: natuurlijke of rechtspersoon die overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek burgerrechterlijk aansprakelijk is voor de overtreder;

7° positieve referteperiode: periode van één jaar die volgt op de datum waarop een inbreuk gepleegd werd die achteraf aanleiding gegeven heeft tot het opleggen van een administratieve geldboete of een strafrechtelijke sanctie;

8° negatieve referteperiode: periode van één jaar die voorafgaat aan de datum waarop een inbreuk gepleegd wordt die achteraf aanleiding geeft tot het opleggen van een administratieve geldboete waarin uitstel wordt toegekend.".

Artikel 8

In artikel 56 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 19 december 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "een overschrijding van de maximale toegelaten massa's of massa's onder de assen zoals bepaald in de artikelen 18, §§ 1, 2 en 32bis, van het Koninklijk Besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen" worden vervangen door de woorden "zich met een voertuig op de openbare weg te bevinden waarvan de massa

op de grond onder één van de assen het bij de goedkeuring vastgestelde maximum met meer dan vijf procent overschrijdt";

2° in het tweede lid worden de woorden "fonds, genoemd in artikel 58, §1" vervangen door de woorden "Vlaams Infrastructuurfonds";

3° in het derde lid worden de woorden "overbelasting met meer dan 20%" vervangen door de woorden "overlading met meer dan 3000 kg".

Artikel 9

Artikel 57 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 57

§1. Inbreuken op artikel 56 worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een progressieve geldboete of met één van die straffen alleen.

De geldboete bedraagt:

1° 50 euro tot 5000 euro bij een overlading met minder dan 500 kg;

2° 100 euro tot 10.000 euro bij een overlading met 500 kg tot minder dan 1000 kg;

3° 200 euro tot 20.000 euro bij een overlading met 1000 kg tot minder dan 1500 kg;

4° 300 euro tot 30.000 euro bij een overlading met 1500 kg tot minder dan 2000 kg;

5° 500 euro tot 50.000 euro bij een overlading met 2000 kg tot minder dan 3000 kg;

6° 750 euro tot 75.000 euro bij een overlading met 3000 kg en meer.

§2. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, gelden voor de inbreuken, bepaald in artikel 56.".

Artikel 10

In artikel 58 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden ", ingesteld bij de artikelen 57 en 58 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992" worden geschrapt;

2° in §1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Dit bedrag wordt vastgesteld op:

1° 25 euro bij overlading met minder dan 500 kg;

2° 50 euro bij een overlading met 500 kg tot minder dan 1000 kg;

3° 100 euro bij een overlading met 1000 kg tot minder dan 1500 kg;

4° 150 euro bij een overlading met 1500 kg tot minder dan 2000 kg;

5° 250 euro bij een overlading met 2000kg tot minder dan 3000kg;

6° 375 euro bij een overlading met 3000kg en meer.";

3° §2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De onderneming is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de solidariteitsbijdrage waartoe de personen voor wie ze overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek aansprakelijk is, veroordeeld worden.".

Artikel 11

In hetzelfde decreet wordt het opschrift van afdeling 3 vervangen door wat volgt:

"Afdeling 3. Administratieve afhandeling".

Artikel 12

In hoofdstuk XIV, afdeling 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 22 december 1999, wordt het opschrift "Onderafdeling 1. Algemene bepalingen" ingevoegd.

Artikel 13

In artikel 59, gewijzigd bij decreet van 22 december 1999, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2 worden de woorden “het overladingspercentage” vervangen door de woorden “de overlading”;

2° aan §2 worden een tweede lid en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Als verzachtende omstandigheden aanwezig zijn, kan de wegeninspecteur-controleur of de Vlaamse Regering, na de overtreder en in voorkomend geval de onderneming gehoord te hebben, een administratieve geldboete onder de betreffende minimumbedragen opleggen.

Als een overtreder binnen de positieve referteperiode opnieuw een inbreuk op artikel 56 pleegt, kan de administratieve geldboete bepaald worden op het dubbel van de minimumgeldboete overeenkomstig de overlading zoals bepaald in artikel 57, verhoogd met de opdeciemen.”;

3° in §3 worden de woorden “ambtenaar aangeduid in uitvoering van artikel 61” vervangen door het woord “wegeninspecteur”;

4° in §3 worden de woorden “ambtenaar die aangewezen is om administratieve geldboetes op te leggen” vervangen door de woorden “wegeninspecteur-controleur”;

5° in §3 worden de woorden “aangewezen ambtenaar” vervangen door de woorden “wegeninspecteur-controleur”;

6° in §4 worden de woorden “aangewezen ambtenaar” vervangen door de woorden “wegeninspecteur-controleur”;

7° in §4 worden de woorden “ambtenaar” vervangen door de woorden “wegeninspecteur-controleur”;

8° §5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. De onderneming is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de administratieve geldboete opgelegd aan de personen voor wie ze overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek aansprakelijk is.”;

9° §6 wordt vervangen door wat volgt:

“§6. Als de overtreder of de onderneming een woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, kunnen de bevoegde personen bedoeld in §1 en §4, de administratieve geldboete onmiddellijk innen met instemming van de overtreder. Als de overtreder en de onderneming geen woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, wordt de administratieve geldboete door de bevoegde personen bedoeld in §1 en §4 verplicht onmiddellijk geïnd.

Deze sommen worden in consignatie gegeven. De nadere regels inzake onmiddellijke inning en de consignatie van de administratieve geldboete worden vastgesteld door de Vlaamse Regering.

Bovendien moet door de overtreder of de onderneming zonder woonplaats of vaste verblijfplaats in België een bijkomende som in consignatie worden gegeven, bestemd om de eventuele geldboete en de solidariteitsbijdrage te dekken. Het bedrag van deze som evenals de nadere regels inzake inning en consignatie, worden bepaald door de Vlaamse Regering.”;

10° er wordt een §7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. Als de overtreder en de onderneming geen woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, wordt het door de overtreder bestuurde voertuig op zijn kosten en risico ingehouden tot de sommen, bepaald in §6, tweede en vierde lid, in consignatie gegeven zijn en het bewijs geleverd wordt dat de eventuele bewaringskosten van het voertuig betaald zijn.

Als de sommen bedoeld in het eerste lid, binnen een termijn van zesennegentig uur te rekenen vanaf de vaststelling van de overtreding, niet in consignatie gegeven zijn, mag de inbeslagneming van het voertuig bevolen worden door het openbaar ministerie.

Een bericht van inbeslagneming wordt binnen twee werkdagen naar de overtreder of de onderneming en de eigenaar van het voertuig gestuurd.

Het risico en de kosten voor het voertuig blijven tijdens de duur van het beslag ten laste van de overtreder of de onderneming.

Het beslag wordt opgeheven nadat het bewijs geleverd werd dat de sommen, bepaald in §6, tweede en vierde lid, in consignatie gegeven zijn en de eventuele bewaringskosten van het voertuig werden betaald.”.

Artikel 14

In hetzelfde decreet wordt een artikel 59bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 59bis

§1. De wegeninspecteur-controleur kan, na de overtreder en in voorkomend geval de onderneming gehoord te hebben, geheel of gedeeltelijk uitstel van de tenuitvoerlegging van de betaling van de administratieve geldboete toekennen.

§2. Het uitstel is enkel mogelijk als in de negatieve referteperiode geen andere administratieve geldboete werd opgelegd aan de overtreder of er geen strafrechtelijke veroordeling is geweest op basis van dit decreet.

§3. Het uitstel geldt voor een proefperiode die ingaat vanaf de datum van kennisgeving van de beslissing tot oplegging van de administratieve geldboete.

De wegeninspecteur-controleur kan de duur van de proefperiode vaststellen.

De duur van de proefperiode mag niet minder dan één jaar en niet meer dan drie jaar bedragen.

§4. Het uitstel wordt van rechtswege herroepen als een nieuwe inbreuk op artikel 56 wordt gepleegd gedurende de proefperiode en die nieuwe inbreuk leidt tot een administratieve geldboete of een strafrechtelijke veroordeling.

§5. Het bedrag van de administratieve geldboete moet betaald worden binnen dertig dagen na de herroeping van het uitstel.

§6. In geval van beroep tegen de beslissing van de wegeninspecteur-controleur heeft de Vlaamse Regering dezelfde bevoegdheden als de wegeninspecteur-controleur wat betreft het uitstel.”.

Artikel 15

In hoofdstuk XIV, afdeling 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1999 wordt tussen artikel 59bis en artikel 60 het opschrift “Onderafdeling 2. Procedure ingezetenen” ingevoegd.

Artikel 16

Artikel 60 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 1999, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 60

§1. Als de overtreder of in voorkomend geval de onderneming een woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, de administratieve geldboete niet onmiddellijk werd geïnd, de strafvordering niet vervallen of verjaard is en het opleggen van een administratieve geldboete overeenkomstig het bepaalde in het vorige artikel mogelijk is, geeft de wegeninspecteur-controleur, binnen de negentig dagen na ontvangst van de beslissing van de procureur des Konings, door middel van een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs, de overtreder kennis van zijn beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete. Hij stelt in voorkomend geval de onderneming eveneens in kennis van de beslissing tot opleggen van de administratieve geldboete en wijst haar op haar burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de betaling van de administratieve geldboete.

Als de wegeninspecteur-controleur zijn beslissing niet tijdig meedeelt aan de overtreder, vervalt de mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen.

De betekening van de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete doet de strafvordering vervallen.

§2. Deze kennisgeving vermeldt het bedrag van de administratieve geldboete. Ze vermeldt tevens uitdrukkelijk de mogelijkheid om binnen de dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving verzet aan te tekenen tegen de beslissing. Verzet wordt schriftelijk aangetekend. Hieronder wordt verstaan een verzet per brief, per fax of per e-mail. De kennisgeving bevat de adressen waarop dat kan gebeuren.

Als niet tijdig schriftelijk verzet werd aangetekend, wordt de administratieve geldboete geacht definitief en onherroepelijk te zijn opgelegd en moet de boete binnen de dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving betaald worden. Als wel tijdig verzet werd aangetekend, wordt de overtreder en in voorkomend geval de onderneming uitgenodigd op een hoorzitting.

Binnen de vijftien dagen na het instellen van het verzet stuurt de wegeninspecteur-controleur de overtreder en in voorkomend geval de onderneming een uitnodiging met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs.

Die uitnodiging vermeldt dag, plaats en uur van de hoorzitting. De hoorzitting mag op zijn vroegst dertig dagen na de verzending van de aangetekende brief plaatshebben. De uitnodiging vermeldt ten slotte de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien. Het dossier ligt ter inzage vanaf de datum van verzending van de uitnodiging. Een afschrift kan tegen een vergoeding, die overeenstemt met de kostprijs, verkregen worden.

De overtreder en de onderneming kunnen op de hoorzitting een nota indienen. Ze mogen zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman. Van de hoorzitting wordt een verslag opgemaakt.

Na de hoorzitting, ongeacht of de overtreder, de onderneming of de vertegenwoordigende raadsman die al dan niet heeft bijgewoond, neemt de wegeninspecteur-controleur de zaak onmiddellijk in beraad. De beslissing wordt met redenen omkleed. De wegeninspecteur-controleur deelt met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs, zijn beslissing mee aan de overtreder en in voorkomend geval de onderneming binnen dertig dagen na de hoorzitting. Zo niet vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

§3. Binnen dertig dagen na ontvangst van de beslissing van de wegeninspecteur-controleur, kan de overtreder en in voorkomend geval de onderneming in beroep gaan bij de Vlaamse Regering. Beroep wordt schriftelijk aangetekend. Hieronder wordt verstaan een beroep per brief, per fax of per e-mail. De kennisgeving van de beslissing bevat de adressen waarop dat kan gebeuren. Het beroep schorst de bestreden beslissing.

Als niet tijdig schriftelijk beroep wordt aangetekend, wordt de administratieve geldboete geacht definitief en onherroepelijk te zijn opgelegd en moet de boete binnen de dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving betaald worden.

Als wel tijdig beroep werd aangetekend, nodigt de Vlaamse Regering of de ambtenaar aangewezen overeenkomstig §4, door middel van een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs, de overtreder en in voorkomend geval de onderneming uit op de hoorzitting binnen dertig dagen na het instellen van het beroep.

De uitnodiging vermeldt plaats, dag en uur waarop de hoorzitting zal plaatsvinden. De hoorzitting mag op zijn vroegst dertig dagen na de verzending van de aangetekende brief plaatshebben. De uitnodiging vermeldt ten slotte de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien. Het dossier ligt ter inzage vanaf de datum van verzending van de uitnodiging. Een afschrift kan tegen een vergoeding, die overeenstemt met de kostprijs, verkregen worden.

Binnen vijftien dagen na de verzending van de uitnodiging, bedoeld in het vorige lid, bevestigt de overtreder en in voorkomend geval de onderneming zijn aanwezigheid of vertegenwoordiging op de hoorzitting. De bevestiging gebeurt schriftelijk. Hieronder wordt verstaan een bevestiging per brief, per fax of per e-mail. De uitnodiging bevat de adressen waarop dat kan gebeuren.

De procedure bedoeld in §2, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing op de hoorzitting in het kader van het beroep.

Als er geen beslissing van de Vlaamse Regering of de ambtenaar aangewezen overeenkomstig §4, ter kennis is gebracht van de overtreder en in voorkomend geval van de onderneming per aangetekende brief met ontvangstbewijs binnen een termijn van vier maanden nadat het beroep is ingesteld, vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

§4. De Vlaamse Regering kan een of meer ambtenaren aanwijzen die de overtreder, de onderneming of de raadsman zullen horen en het beroep zullen uitspreken. Ze hebben een hogere rang dan de wegeninspecteur-controleur.

De Vlaamse Regering kan een vergoeding voor dossierkosten instellen voor de beroepsprocedure.

In dat geval is het beroep pas ontvankelijk nadat het bewijs is geleverd dat deze vergoeding werd betaald. Deze vergoeding zal steeds worden terugbetaald als de administratieve boete komt vervalt na het instellen van het beroep.

§5. Als verzet werd aangetekend tegen de beslissing van de wegeninspecteur-controleur, bedoeld in §1, moet de administratieve geldboete betaald worden binnen dertig dagen na ontvangst van de administratieve beslissing na de hoorzitting.

De wegeninspecteur-controleur of de Vlaamse Regering kan uitstel van betaling verlenen voor een door hem of haar bepaalde termijn. Een afbetaling in schijven kan eveneens worden toegestaan.

Als de overtreder of in voorkomend geval de onderneming in gebreke blijft de administratieve geldboete te betalen wordt die geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven en uitvoerbaar te verklaren. Deze dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.".

Artikel 17

In hoofdstuk XIV, afdeling 3, van hetzelfde decreet gewijzigd bij decreet van 22 december 1999, wordt tussen artikel 60 en artikel 60bis wordt het opschrift "Onderafdeling 3. Procedure niet-ingezetenen" ingevoegd.

Artikel 18

Artikel 60bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 1999, wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 60bis

§1. Als de overtreder en in voorkomend geval de onderneming geen woonplaats of vaste verblijfplaats heeft in België, het openbaar ministerie beslist geen vervolging in te stellen en de strafvordering niet vervallen of verjaard is, geeft de wegeninspecteur-controleur, binnen negentig dagen na ontvangst van de beslissing van de procureur des Konings, de overtreder kennis van zijn beslissing tot vrijgave van de geconsigneerde administratieve geldboete ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds. De bijkomende som, bepaald in artikel 59, §6, vierde lid, wordt teruggegeven. Hij stelt in voorkomend geval de onderneming eveneens in kennis van de beslissing tot vrijgave van de administratieve geldboete ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds.

Als de wegeninspecteur-controleur zijn beslissing niet tijdig meedeelt aan de overtreder en in voorkomend geval aan de onderneming of als de strafvordering vervallen of verjaard is, moet de geconsigneerde administratieve geldboete en de bijkomende som onmiddellijk teruggestort worden.

Betekening van de beslissing tot vrijgave van de geconsigneerde administratieve geldboete doet de strafvordering vervallen.

§2. Deze kennisgeving vermeldt het bedrag van de geconsigneerde administratieve geldboete. Ze vermeldt tevens uitdrukkelijk de mogelijkheid om binnen zestig dagen na ontvangst van de beslissing verzet aan te tekenen tegen de beslissing. Het verzet wordt schriftelijk aangetekend. Hieronder wordt verstaan een verzet per brief, per fax of per e-mail. De kennisgeving bevat de adressen waarop dat kan gebeuren.

Voor de toepassing van dit artikel kiest de overtreder en in voorkomend geval de onderneming een woonplaats in België. Bij gebrek aan woonplaatskeuze ziet de overtreder of de onderneming af van de hoorzitting en van de beroepsmogelijkheid bepaald in dit artikel.

Als niet tijdig schriftelijk verzet werd aangetekend wordt de boete definitief en onherroepelijk vrijgegeven ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds.

Als wel tijdig verzet wordt aangetekend, wordt de overtreder en in voorkomend geval de onderneming uitgenodigd op een hoorzitting.

Binnen de vijftien dagen na het instellen van het verzet stuurt de wegeninspecteur-controleur de overtreder en in voorkomend geval de onderneming een uitnodiging met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs naar de gekozen woonplaats in België.

Deze uitnodiging vermeldt dag, plaats en uur van de hoorzitting. De hoorzitting mag op zijn vroegst zestig dagen na de verzending van de aangeteken-

de brief plaatshebben. De uitnodiging vermeldt ten slotte de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien. Het dossier ligt ter inzage vanaf de datum van verzending van de uitnodiging. Een afschrift kan tegen een vergoeding, bepaald door de Vlaamse Regering, verkregen worden.

De overtreder en de onderneming kunnen op de hoorzitting een nota indienen. Ze mogen zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman. Van de hoorzitting wordt een verslag opgemaakt.

Na de hoorzitting, ongeacht of de overtreder, de onderneming of de vertegenwoordigende raadsman die al dan niet heeft bijgewoond, neemt de wegeninspecteur-controleur de zaak onmiddellijk in beraad. De beslissing wordt met redenen omkleed. De wegeninspecteur-controleur deelt met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs zijn beslissing mee aan de overtreder en in voorkomend geval aan de onderneming binnen dertig dagen na de hoorzitting. Zo niet vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

§3. Binnen zestig dagen na ontvangst van de beslissing van de wegeninspecteur-controleur, kan de overtreder en in voorkomend geval de onderneming in beroep gaan bij de Vlaamse Regering. Beroep wordt schriftelijk aangtekend. Hieronder wordt verstaan een beroep per brief, per fax of per e-mail. De kennisgeving van de beslissing bevat de adressen waarop dat kan gebeuren. Het beroep schorst de bestreden beslissing.

Als niet tijdig schriftelijk beroep werd aangetekend, wordt de boete definitief en onherroepelijk vrijgegeven ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds.

Als wel tijdig beroep werd aangetekend, nodigt de Vlaamse Regering of de ambtenaar, aangewezen overeenkomstig het zesde lid, met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs de overtreder en in voorkomend geval de onderneming uit op de hoorzitting, binnen dertig dagen na het instellen van het beroep.

De uitnodiging vermeldt plaats, dag en uur waarop de hoorzitting zal plaatsvinden. De hoorzitting mag op zijn vroegst zestig dagen na de verzending van de aangetekende brief plaatshebben. De uitnodiging vermeldt ten slotte de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien. Het dossier ligt ter inzage vanaf de datum van verzending van de uitnodiging. Een afschrift kan tegen een vergoeding, bepaald door de Vlaamse Regering, verkregen worden.

Binnen dertig dagen na de verzending van de uitnodiging, bedoeld in het vorige lid, bevestigt de overtreder of in voorkomend geval de onderneming zijn aanwezigheid of vertegenwoordiging op de hoorzitting. De bevestiging gebeurt schriftelijk. Hieronder wordt verstaan een bevestiging per brief, per fax of per e-mail. De uitnodiging bevat de adressen waarop dat kan gebeuren.

De procedure bepaald in §2, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing op de hoorzitting in het kader van het beroep.

Als er geen beslissing van de Vlaamse Regering of van de ambtenaar aangewezen overeenkomstig het zesde lid, ter kennis gebracht van de overtreder en in voorkomend geval van de onderneming per aangetekende brief met ontvangstbewijs binnen een termijn van vijf maanden nadat het beroep is ingesteld, vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

De Vlaamse Regering kan een of meer ambtenaren aanwijzen die de overtreder, de onderneming of de raadsman zullen horen en het beroep zullen uitspreken. Ze hebben een hogere rang dan de wegeninspecteur-controleur.

De Vlaamse Regering kan een vergoeding voor dossierkosten vaststellen voor de beroepsprocedure. In dat geval is het beroep pas ontvankelijk nadat het bewijs is geleverd dat deze vergoeding werd betaald.

Deze vergoeding zal steeds worden terugbetaald als de administratieve boete vervalt na het instellen van het beroep.

§4. Als de administratieve geldboete definitief wordt opgelegd, wordt de geconsigneerde administratieve geldboete vrijgegeven ten bate van het Vlaams Infrastructuurfonds

Als het voertuig in beslag genomen werd, wordt de administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen belast met de verkoop van het voertuig als de administratieve

geldboete en de bewaringskosten niet betaald werden binnen zestig dagen na het verstrijken van de beroepstermijn, bepaald in §3, eerste lid, als geen beroep werd ingediend, of binnen zestig dagen na de verzending van de betekening, bepaald in §3, vijfde lid, als beroep werd ingediend. Na aftrek van de administratieve geldboete en de bewaringskosten wordt het eventuele overschot van de opbrengst terugbetaald.

§5. Als de administratieve geldboete al dan niet stilzwijgend vervalt, wordt de geconsigneerde administratieve geldboete of het in beslag genomen voertuig teruggegeven aan de overtreder of de onderneming.".

Artikel 19

In hoofdstuk XIV, gewijzigd bij decreet van 22 december 1999, wordt tussen artikel 60bis en artikel 60ter het opschrift "Afdeling 4, Strafvervolging" ingevoegd.

Artikel 20

Artikel 60ter van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 21

In artikel 60quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 22 december 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen de woorden "in voorkomend geval de" en het woord "som" wordt het woord "bijkomende" ingevoegd;

2° de woorden "in artikel 60bis, §1, tweede lid" worden vervangen door de woorden "in artikel 59, §6, derde lid";

3° de woorden "de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, §1" worden vervangen door de woorden "de solidariteitsbijdrage";

4° het woord "niet" tussen het woord "bewaringskosten" en de woorden "zijn betaald" wordt geschrapt.

Artikel 22

In artikel 60quinquies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 22 december 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 wordt tussen de woorden "in voorkomend geval de" en het woord "som" het woord "bijkomende" ingevoegd;

2° in §1 worden de woorden "in artikel 60bis, §1, tweede lid" vervangen door de woorden "in artikel 59, §6, derde lid";

3° in §2 wordt tussen de woorden "in voorkomend geval de" en het woord "som" het woord "bijkomende" ingevoegd;

4° in §2 worden de woorden "in artikel 60bis, §1, tweede lid" vervangen door de woorden "in artikel 59, §6, derde lid";

5° in §2 worden de woorden "de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, §1" vervangen door de woorden "de solidariteitsbijdrage".

Artikel 23

In artikel 62 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2 worden tussen de woorden "aan de overtreder" en het woord "toegestuurd." de woorden "en in voorkomend geval aan de onderneming" ingevoegd;

2° er wordt een §3 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De onderneming moet binnen acht dagen na ontvangst van het afschrift van het procesverbaal aan de wegeninspecteur-controleur bevestigen dat ze, overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek burgerrechtelijk aansprakelijk is voor de overtreder.".

HOOFDSTUK VIII

Oppervlaktewateren

Artikel 24

Artikel 35quinquies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 20 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998, 22 december 2000 en 19 december 2003, wordt vervangen door wat volgt:

" Artikel 35quinquies.

§1. Voor de heffingsplichtigen die niet onder artikel 35quater vallen wordt de vuilvracht als volgt berekend:

$$N = N_1 + N_2 + N_3 + N_k$$

waarin:

N = de vuilvracht uitgedrukt in vervuilingseenheden;

$$N1 = \underline{Qd} \times [a + \underline{0{,}35 \times ZS}_{180} + \underline{0{,}45\ (2 \times BZV + CZV)}_{500}] \times (0{,}40 + 0{,}60 \times d)_{1350}$$

waarin:

N_1: de vuilvracht veroorzaakt door de lozing van de zuurstofbindende stoffen en de zwevende stoffen uitgedrukt in vervuilingseenheden;

Q_d: het volume, uitgedrukt in liter, van het afvalwater geloosd in een etmaal tijdens de maand van grootste bedrijvigheid van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar;

a: – deze term is gelijk aan nul voor de heffingsplichtigen die zijn aangesloten op het openbaar hydrografisch net, zoals bedoeld in artikel 1 en bovendien beschikken over een milieurespectievelijk lozingsvergunning voor lozing op het openbaar hydrografisch net;
– deze term is in de overige gevallen gelijk aan 0,20;

ZS: het gehalte aan stoffen in suspensie, uitgedrukt in mg/l, van het afvalwater waarop Q_d betrekking heeft;

BZV: de biochemische zuurstofbehoefte gedurende 5 dagen, uitgedrukt in mg/l, van het afvalwater waarop Q_d betrekking heeft;

CZV: de chemische zuurstofbehoefte, uitgedrukt in mg/l, van het afvalwater waarop Q_d betrekking heeft;

d: correctiefactor wanneer het gaat om seizoensgebonden of niet continue activiteiten waarbij minder dan 225 kalenderdagen per jaar afvalwater wordt geloosd en hiervan het bewijs geleverd wordt; d is dan gelijk aan het quotiënt van het aantal dagen waarin afvalwater werd geloosd en 225.

Indien er in het jaar voorafgaand aan het beschouwde heffingsjaar gedurende verschillende etmalen

metingen zijn gebeurd van het dagdebiet en de samenstelling van het geloosde afvalwater, dan wordt als N1 het rekenkundig gemiddelde van de op dagbasis berekende N1-componenten genomen.

Indien er in het jaar voorafgaand aan het beschouwde heffingsjaar in verschillende maanden metingen zijn gebeurd van het dagdebiet en de samenstelling van het geloosde afvalwater, dan wordt als maand van de grootste bedrijvigheid die maand in aanmerking genomen waarvan het rekenkundig gemiddelde van de op dagbasis berekende N1-component het grootst is.

$$*N_2 = \frac{Q_j \times [40 \times (Hg) + 10 \times (Ag + Cd) + 5 \times (Zn + Cu) + 2 \times (Ni) + 1 \times (Pb + AS + Cr)]}{1000}$$

waarin:

N_2 = de vuilvracht veroorzaakt door de lozing van de beschouwde zware metalen uitgedrukt in vervuilingseenheden;

Q_j = het volume afvalwater, uitgedrukt in kubieke meter, geloosd in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar;
Hg, Ag, Cd, Zn, Cu, Ni, Pb, As, Cr: de in het geloosde afvalwater gemeten gehaltes, van het afvalwater waarop Qd betrekking heeft, uitgedrukt in mg/l, van de respectievelijke stoffen: kwik, zilver, cadmium, zink, koper, nikkel, lood, arseen en chroom.

$$*N_3 = \frac{Q_j \times (N + P)}{10000}$$

waarin:

N_3: de vuilvracht veroorzaakt door de lozing van de beschouwde nutriënten uitgedrukt in vervuilingseenheden;

Q_j: het volume afvalwater, uitgedrukt in kubieke meter, geloosd in het jaar voorafgaand aan het beschouwde heffingsjaar;

N: het in het geloosde afvalwater gemeten gehalte aan totale stikstof uitgedrukt in mg N/l;

P: het in het geloosde afvalwater gemeten gehalte aan totale fosfor, uitgedrukt in mg P/l;

$$*N_k = a\ (K \times 0{,}0004)$$

waarin:

N_k: de vuilvracht veroorzaakt door het lozen van koelwater;
K: het thermisch belast koelwater, uitgedrukt in kubieke meter per jaar, dat in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd geloosd. Met ingang van het heffingsjaar 1992 wordt de hoeveelheid geloosd koelwater geacht overeen te stemmen met:
– hetzij, de in de lozings- of milieuvergunning toegelaten hoeveelheid;
– hetzij, de hoeveelheid aangegeven in de voor 1 september 1991 ingediende lozingsvergunningsaanvraag zolang over deze laatste nog geen uitspraak is gedaan;
– tenzij de heffingsplichtige het bewijs levert dat de reëel geloosde hoeveelheid kleiner is.

De regering stelt de nadere regels hiervan vast;
a: deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993, 1994, 1995 en is gelijk aan 0,550 met ingang van het heffingsjaar 1996.

§2. De bemonstering en de analyses van de in §1 bedoelde parameters moeten worden uitgevoerd door een door de regering erkend laboratorium, zoals bepaald in het besluit van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de Milieuvergunning.

§3. De regering kan de nadere regels vaststellen aangaande de wijze waarop de gegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater kunnen worden bepaald voor de toepassing van de in §1 aangegeven berekeningsmethode.

§4. Heffingsplichtigen die de toepassing wensen van de in §1 bedoelde berekeningsmethode moeten zelf zorgen voor meet- en bemonsteringsresultaten afkomstig van een op eigen initiatief uitgevoerde meetcampagne door een door de regering erkend laboratorium.

Indien de heffingsplichtige en de Maatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar monsternemingen hebben laten uitvoeren en de overeenkomstig §1 vastgestelde N_1-waarde berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij 30 % hoger ligt dan de N_1-waarde bepaald op grond van de resultaten van de heffingsplichtige, worden de componenten N_1, N_2 en N_3 bedoeld in §1 uitsluitend berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij.

In dit geval worden de kosten voor monsterneming en analyses die als basis dienen voor bedoelde heffing ten laste gelegd aan de heffingsplichtige.

§5. Indien de heffingsplichtige niet beschikt over geldige meet- en bemonsteringsgegevens, vermeld in §4, eerste lid, én indien §6 of §7 van dit artikel niet van toepassing is, kan de Maatschappij de in §1 bedoelde berekeningsmethode toepassen voorzover de nodige gegevens beschikbaar zijn en voorzover dit resulteert in een hogere vuilvracht dan de vuilvracht berekend volgens artikel 35septies en dit zonder verhaal van de betrokken heffingsplichtige voor wat de keuze van de berekeningsmethode betreft. In dit geval worden de kosten van de VMM-campagne ten laste gelegd van de heffingsplichtige.

§6. Indien de heffingsplichtige voor één of meer componenten N_1, N_2 of N_3 niet beschikt over meet- en bemonsteringsgegevens zoals bedoeld in §4, eerste lid, kan hij bij de aangifte bedoeld in artikel 35octies, §1, een schriftelijke aanvraag tot afwijking van de toepassing van artikel 35septies en van §1 van dit artikel voegen. Indien de Maatschappij dit verzoek aanvaardt zal de vuilvracht van de componenten waarvoor de heffingsplichtige niet beschikt over meet- en bemonsteringsgegevens zoals bedoeld in §4, eerste lid, vastgesteld worden op 1,5 maal het rekenkundig gemiddelde van respectievelijk de N_1, N_2 of N_3-componenten vastgesteld voor de drie opeenvolgende, voorgaande heffingsjaren.

Voor de heffingsplichtige waarvan de heffingsplicht ontstaan is maximum drie kalenderjaren voor het heffingsjaar waarvoor de heffingsplichtige voor één of meer componenten N_1, N_2 of N_3 niet beschikt over meet- en bemonsteringgegevens zoals bedoeld in §4, eerste lid, kunnen tevens maximum drie heffingsjaren volgend op het heffingsjaar waarvoor de heffingsplichtige voor één of meer van de componenten niet beschikt over meet- en bemonsteringsresultaten, aanvullend worden gebruikt voor de berekening van de vuilvracht van de componenten overeenkomstig het eerste lid. Samen met het heffingsjaar waarvoor de heffingsplichtige voor één of meer componenten N_1, N_2 of N_3 niet beschikt over meet- en bemonsteringsresultaten zoals bedoeld in §4, eerste lid, moeten de heffingsjaren waarvan de vuilvracht in rekening gebracht wordt, vier opeenvolgende heffingsjaren vormen. Deze heffingsplichtige moet

een schriftelijke aanvraag tot herberekening van de vuilvracht van de overeenkomstig het eerste lid, indienen ten laatste op 1 april van het jaar volgend op het laatste betrokken heffingsjaar dat gebruikt wordt voor de herberekening.

Deze bepaling is van toepassing op voorwaarde dat:

1° de vuilvracht van de componenten N_1, N_2 of N_3 waarvoor de heffingsplichtige niet beschikt over meet- en bemonsteringsresultaten, voor drie opeenvolgende heffingsjaren gebaseerd is op meet- en bemonsteringsgegevens die voldoen aan de vereisten bepaald in §3 en in §4, eerste lid;

2° in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar de productieprocessen dezelfde zijn als deze in drie opeenvolgende jaren en het waterverbruik Q, het geloosd jaarafvalwatervolume Qj en de geloosde vuilvracht N in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar gelijkaardig is aan het waterverbruik Q, het geloosd jaarafvalwatervolume Qj en de geloosde vuilvracht N, gebruikt voor het vaststellen van de heffing voor drie opeenvolgende jaren;

3° in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar geen vaststellingen zijn gedaan m.b.t. het niet of onvoldoende functioneren van de aanwezige zuiveringsapparatuur;

4° in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar geen inbreuken werden vastgesteld inzake de lozing van afvalwater door middel van een proces-verbaal van overtreding of een vaststellingsverslag bedoeld in artikel 35decies, §2, waaruit blijkt dat de heffingsplichtige handelt met opzet om de heffing geheel of gedeeltelijk te ontwijken;

5° uit de bij de aangifte gevoegde verantwoordingsstukken blijkt dat aan de voorwaarden bepaald onder 1° tot 4° is voldaan.

Indien bovenvermelde regeling toegepast wordt op één of meer van de componenten N_1, N_2 of N_3 kan artikel 35septies niet meer toegepast worden op één of meer van de overige componenten N_1, N_2 of N_3 en dit zonder verhaal van de betrokken heffingsplichtige voor wat de keuze van de berekeningsmethode betreft.

§7. Indien de bepalingen van §6 op één of meer componenten N_1, N_2 of N_3 van toepassing zijn, én de Maatschappij heeft in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar monsternemingen laten uitvoeren conform §3, dan worden deze meet- en bemonsteringsresultaten voor alle componenten gebruikt bij de berekening van de vuilvracht voor zover de som van de componenten N_1, N_2 en N_3 berekend op basis van deze metingen hoger is dan de som van de vuilvracht van de componenten N_1, N_2 en N_3 hetzij berekend volgens §1, hetzij berekend volgens §6. In dit geval worden de kosten van de VMM-campagne ten laste gelegd van de heffingsplichtige.

§8. Elke heffingsplichtige die in de loop van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar zorgt voor een sterke en blijvende daling van de vuilvracht veroorzaakt door het geloosde afvalwater, hetzij door investeringen in het productieproces of zuiveringstechnische werken hetzij door het stopzetten van bepaalde verontreinigende activiteiten en hiervan het bewijs kan leveren, kan voor de berekening van de heffing een evenredige opsplitsing bekomen op voorwaarde dat voor elke periode geldige meet- en bemonsteringsgegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater overeenkomstig de bepalingen van dit artikel beschikbaar zijn.

Indien voor de periode vóór het realiseren van de bedoelde sterke en blijvende daling van de vuilvracht geen meet- en bemonsteringsgegevens afvalwater overeenkomstig de bepalingen van dit artikel beschikbaar zijn, dan wordt voor deze periode de heffing berekend overeenkomstig artikel 35septies. Ingeval meet- en bemonsteringsgegevens met betrekking tot de periode na de aanpassing of stopzetting ontbreken, wordt de heffing voor het volledige jaar berekend overeenkomstig in §1 bedoelde berekeningsmethode op basis van de gegevens van de periode vóór de wijziging of stopzetting.

§9. Elke heffingsplichtige die acties onderneemt om te komen tot een in §8 bedoelde sterke en blijvende daling van de vuilvracht, stelt de leidend ambtenaar minstens 1 maand voorafgaand aan de wijziging schriftelijk op de hoogte van:

1° ofwel de ingebruikname van een nieuw productieproces;

2° ofwel de ingebruikname van een zuiveringstechnische installatie;

3° ofwel het stopzetten van de verontreinigende activiteit.

§10. Indien in de loop van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar overeenkomstig §8 twee perioden worden onderscheiden, dan neemt de tweede periode slechts een aanvang op de eerste dag van de maand waarin de meet- en bemonstering van het afvalwater overeenkomstig de bepalingen van dit artikel uitgevoerd werd en waaruit de in §8 bedoelde sterke en blijvende daling van de vuilvracht blijkt.

§11. De in §8 vermelde regeling geldt niet voor seizoensgebonden activiteiten.

§12. Vanaf het heffingsjaar 2005 wordt Qj als volgt bepaald:

Qj: Het jaarvolume geloosd afvalwater (Qj) is de gedurende het volledig kalenderjaar voorafgaand aan het heffingsjaar geloosde hoeveelheid afvalwater, uitgedrukt in m^3 , vastgesteld met behulp van een continu werkend debietmeetsysteem waarbij doorlopend het geloosde dagdebiet wordt gemeten en dagelijks geregistreerd volgens de door de regering vastgestelde regels. Bij ontstentenis van deze meting wordt Qj vastgesteld als de som van het in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar door de drinkwatermaatschappij geleverde drinkwater en van de gedurende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar ontvangen hoeveelheid oppervlaktewater, grondwater, hemelwater en ander water uitgedrukt in m^3, verminderd met de hoeveelheid water gebruikt als koelwater voorzover dit koelwater niet samen met het afvalwater geloosd wordt.

De af te trekken hoeveelheid water gebruikt als koelwater is gelijk aan het volume gemeten aan de hand van een continue debietmeting met registratie volgens de door de regering vastgestelde regels.

Indien de hoeveelheid gebruikt als koelwater niet is vastgesteld door middel van debietmeetapparatuur wordt deze hoeveelheid onweerlegbaar vermoed gelijk te zijn aan het geloosde volume vergund koelwater zoals bedoeld in §1.

De opgenomen hoeveelheid grondwater is gelijk aan het volume gemeten aan de hand van een continue debietmeting met registratie volgens de door de regering vastgestelde regels.

Indien de heffingsplichtige het opgenomen grondwater niet kan aantonen met behulp van een verzegelde debietmeting met registratie wordt onweerlegbaar vermoed dat deze hoeveelheid gelijk is aan het grondwatervolume bepaald overeenkomstig artikel 28quater, §2, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer met uitzondering van de bepaling onder 2°, a).

De opgenomen hoeveelheid oppervlaktewater is gelijk aan het volume gemeten aan de hand van een continue debietmeting met registratie volgens de door de regering vastgestelde regels.

Wanneer de hoeveelheid opgenomen oppervlaktewater niet vastgesteld is door middel van een verzegelde debietmeting met registratie wordt deze hoeveelheid onweerlegbaar vermoed gelijk te zijn aan het gecapteerde volume water dat de beheerder van de betrokken waterweg het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar in aanmerking heeft genomen voor het bepalen van de vergoeding voor de vergunning voor de watervang in het kader van de wetgeving inzake het capteren van oppervlaktewater vastgesteld bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991.

Bij captaties uit onbevaarbare oppervlaktewateren en captaties van minder dan 500 m^3 per jaar wordt onweerlegbaar vermoed dat de opgenomen hoeveelheid oppervlaktewater gelijk is aan:

de som van de nominale capaciteit van de pompen, uitgedrukt in m^3 per uur vermenigvuldigd met T: daarbij is

– voor seizoensgebonden irrigatie in open lucht voor land- en tuinbouw in hoofdactiviteit: T = 200;

– voor andere seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur: T = 10 x het reële aantal dagen dat de oppervlaktewaterwinning in gebruik geweest is;

– in de overige gevallen T = 2000.

Het overeenkomstig vorige lid berekende volume oppervlaktewater van meer dan 500 m^3 wordt teruggebracht tot 500 m^3.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder hemelwater verstaan, het hemelwater dat gebruikt wordt voor de activiteiten van de in bijlage vermelde sectoren of vervuild wordt of samen met het afvalwater geloosd wordt.

De ontvangen hoeveelheid hemelwater is gelijk aan het volume gemeten aan de hand van een continue debietmeting met registratie volgens de door de regering vastgestelde regels.

Indien de heffingsplichtige het in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar volume ontvangen hemelwater niet kan aantonen aan de hand van een verzegelde debietmeting voorzien van registratie, wordt de hoeveelheid hemelwater gelijkgesteld aan 800 l/m^2 afspoelbare of vervuilde oppervlakte tenzij de heffingsplichtige aan de hand van de gegevens afkomstig van het Koninklijk Meteorologisch Instituut, kan aantonen dat de neerslag kleiner is dan 800 l/m^2.

In afwijking van de vorige paragrafen moeten de systemen voor de registratie van het debiet die vóór 1 januari 2004 in gebruik werden genomen, uiterlijk op 1 januari 2008 zijn verzegeld door de maatschappij. De overige debietmetingssystemen moeten bij de indienstname worden verzegeld indien de heffingsplichtige hiervan gebruik wil maken voor de bepaling van Qj.

§13. Indien de maatschappij onvergunde lozingen bewijst, zal de heffingsplichtige voor de jaren waarin de onregelmatigheden zich hebben voorgedaan, geen aanspraak meer kunnen maken op de berekening van de heffing volgens artikel 35quinquies.

De betreffende meet- en bemonsteringsresultaten worden onweerlegbaar vermoed onjuist te zijn en de heffing wordt herberekend overeenkomstig artikel 35septies en artikel 35terdecies, §2.

§14. Wanneer geldige tegenanalyses zijn uitgevoerd conform de bepalingen van artikel 3*5quinquies* van de wet en de in uitvoering hiervan genomen besluiten wordt voor de bepaling van de componenten N_1 ,N_2 en N_3 bedoeld in §1 op dagbasis per parameter het gemiddelde genomen van de resultaten van de analyses en tegenanalyses. “

Artikel 25

In artikel 35septies, §1, van dezelfde wet en ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1993, 21 december 1994, 19 december 1997, 19 december 1998, 21 december 2001, 27 juni 2003 en 19 december 2004, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Onverminderd de toepassing van artikel 35quinquies, §§ 5, 6 en 7, wordt bij het niet of onvolledig voorhanden zijn van de gegevens bedoeld in artikel 35quinquies, §4, eerste lid, de vuilvracht voor één of meer van de componenten N_1, N_2 en N_3 als volgt berekend.”.

Artikel 26

De Maatschappij past ten aanzien van heffingsdossiers die nog niet afgesloten zijn of die het voorwerp uitmaken van een aansprakelijkheidsvordering voor hoven en rechtbanken, na schriftelijke aanvraag van de heffingsplichtige, ingediend ten laatste één jaar na publicatie van dit decreet, artikel 35quinquies §§ 6 en 7, toe op de heffingen gevestigd voor de vorige heffingsjaren, voorzover op basis van verantwoordingstukken wordt aangetoond dat voldaan is aan de in artikel 35quinquies, §6, gestelde voorwaarden.

In dat geval kan, in afwijking van artikel 418 WIB, enkel het verschil tussen het heffingsbedrag en de eventuele heffingsverhoging én het bedrag berekend door toepassing van de bepalingen van artikel 35quinquies, §§ 6 en 7, en de eventuele heffingsverhoging terugbetaald worden aan de heffingsplichtige.

Alle kosten verbonden aan eerdere betwistingen in dit verband blijven ten laste van de heffingsplichtige.

HOOFDSTUK IX

Flanders Hydraulics

Artikel 27

Artikel 8 van het decreet van 31 januari 2003 betreffende de oprichting van een eigen vermogen Flanders Hydraulics wordt opgeheven.

HOOFDSTUK X

Onderwijs

AFDELING I

Hogescholen

Artikel 28

Artikel 178 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt gewijzigd als volgt:

1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Het bedrag bestemd voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen is in het begrotingsjaar 2005 gelijk aan 536.011.719,26 euro.

Dit bedrag wordt jaarlijks verhoogd met aanvullende middelen, zoals vermeld in artikel 183bis, §2, 2°, en met middelen voor de academisering van de opleidingen van twee cycli, zoals vermeld in artikel 190 §3."

2° §3. wordt opgeheven.

Artikel 29

Artikel 184 van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd:

1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Vanaf 2006 worden de werkingsuitkeringen jaarlijks op de volgende wijze aangepast:

0,8 x (Ln/L05)+0,2x(Cn/C05), waarbij:

Ln/L05 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2005;

Cn/C05 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2005.";

2° in §2 wordt het jaartal "2004" vervangen door "2005".

AFDELING II

Basisonderwijs

Artikel 30

In het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wordt in artikel 80 §1 het woord "administratief" vervangen door het woord "rekenplichtig-correspondenten".

AFDELING III

Werkingsmiddelen Universiteit Gent en tUL

Artikel 31

Artikel 130, §2, 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2001, vervangen bij de decreten van 4 april 2003 en 24 december 2004, gedeeltelijk vernietigd bij het arrest 29/2005 van 9 februari 2005 van het Arbitragehof, wordt vervangen als volgt:

"2° Voor de jaren 2002, 2003, 2004, 2005 en 2006 is het forfaitair bedrag, uitgedrukt in duizend euro, voor elke universiteit vastgesteld als volgt:

	2002	2003	2004	2005	2006
1. Katholieke Universiteit Leuven	189.265	193.508	192.804	192.804	192.804
2. Vrije Universiteit Brussel	66.128	68.358	68.202	68.202	68.202
3. Universiteit Antwerpen	71.096	72.336	72.210	72.210	72.210
4. Limburgs Universitair Centrum	13.472	13.839	13.845	13.845	13.845
5. transnationale Universiteit Limburg	4.518	4.503	4.487	4.501	4.501
6. Katholieke Universiteit Brussel	4.420	4.780	4.785	4.785	4.785
7. Universiteit Gent	148.694	150.630	150.454	150.454	150.454

".

Artikel 32

Artikel 130, §3, 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2001, gewijzigd bij het decreet van 14 februari 2003 en vervangen bij de decreten van 4 april 2003, gedeeltelijk vernietigd bij het arrest 29/2005 van 9 februari 2005 van het Arbitragehof, wordt vervangen als volgt:

"2° De Vlaamse universiteiten ontvangen voor de jaren 2002, 2003, 2004, 2005 en 2006 extra bijdragen aan werkingsuitkeringen, uitgedrukt in duizend euro:

	2002	2003	2004	2005	2006
1. Katholieke Universiteit Leuven	3.939	5.588	7.122	7.122	7.122
2. Vrije Universiteit Brussel	1.319	1.924	2.375	2.375	2.375
3. Universiteit Antwerpen	1.998	2.945	3.765	3.765	3.765
4. Limburgs Universitair Centrum	319	476	634	634	634
5. transnationale Universiteit Limburg	105	156	209	209	209
6. Katholieke Universiteit Brussel	112	161	196	196	196
7. Universiteit Gent	8780	11.847	14.616	17.199	19.686

".

AFDELING IV

Universiteitendecreet

Artikel 33

Artikel 136 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2001 en vervangen bij het decreet van 4

april 2003 en het decreet van 24 december 2004, wordt gewijzigd als volgt:

"1 §1, 2°, wordt vervangen door wat volgt:

2° De universiteiten, vermeld in artikel 3, 1°, 2°, b), 3°, 4°, b) en c) en 6°, ontvangen voor de jaren 2005 en 2006 voor de uitgaven die voortvloeien uit de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen en -lasten, met inbegrip van de door de instellingen gefinancierde aanvullende pensioenen, om een gelijkwaardig statuut te verzekeren als voor de universiteiten, vermeld in artikel 3, 2°, a), 4°, a) en 5°, de volgende bedragen, uitgedrukt in duizend euro:

	2005	2006
1. Katholieke Universiteit Leuven	8.315	8.331
2. Vrije Universiteit Brussel	3.047	3.053
3. Universiteit Antwerpen	190	190
4. Limburgs Universitair Centrum	136	136
5. Katholieke Universiteit Brussel	206	206

".

2° §2, 2° wordt vervangen door wat volgt:

"2° De Vlaamse universiteiten ontvangen voor de jaren 2002 tot en met 2006 de volgende aanvullende wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen, uitgedrukt in duizend euro:

	2002	2003	2004	2005	2006
Katholieke Universiteit Leuven	1.768	2.596	3.109	3.109	3.109
Vrije Universiteit Brussel	536	764	840	840	840
Universiteit Antwerpen	134	185	292	51	51
Limburgs Universitair Centrum	10	20	32	32	32
Katholieke Universiteit Brussel	35	58	63	63	63

".

AFDELING V

Werkingssubsidie ITG

Artikel 34.

In artikel 15, §2, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk

onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 april 2001, het decreet van 7 december 2001, het decreet van 21 december 2001, het decreet van 14 februari 2003, het decreet van 4 april 2003, het decreet van 19 december 2003 en het decreet van 24 december 2004, worden de woorden "voor het begrotingsjaar 2003 vastgesteld op 8.319.000 euro" vervangen door de woorden "voor het begrotingsjaar 2005 vastgesteld op 8.594.000".

HOOFDSTUK XI

Financiën

AFDELING I

Decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996

Artikel 35

In artikel 39 §1 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, hoofdstuk VIII, afdeling 2, gewijzigd bij decreten van 8 juli 1996, 8 juli 1997, 15 juli 1997, 7 juli 1998, 18 mei 1999, 30 juni 2000, 6 juli 2001, 7 mei 2004 en 24 december 2004, wordt tussen het derde en het vierde lid, een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Titel VII, hoofdstuk VIII, afdeling IVbis, van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992, zoals ingevoegd bij artikel 332 van de Programmawet van 27 december 2004, is niet van toepassing op de ingevolge deze afdeling verschuldigde sommen, intresten, administratieve geldboeten en de kosten."

AFDELING II

Decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

Artikel 36

Aan artikel 33 van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, zoals gewijzigd bij decreten van 20 december 1996, 8 juli 1997, 14 juli 1998, 30 juni 2000, 9 maart 2001, 6 juli 2001, 5 juli 2002, 27 juni 2003 en 19 december 2003, worden de volgende woorden toegevoegd:

"met uitzondering van titel VII, hoofdstuk VIII, afdeling IVbis, van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992, zoals ingevoerd bij artikel 332 van de Programmawet van 27 december 2004" .

HOOFDSTUK XII

Slotbepalingen

Artikel 37

Artikel 4 en de artikelen 31 tot en met 34 hebben uitwerking met ingang vanaf 1 januari 2005.

Brussel, 20 mei 2005.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming,

Frank VANDENBROUCKE

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Inge VERVOTTE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,

Marino KEULEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen,

Kathleen VAN BREMPT